ISSN 0378-7087

Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen

L 370

24e jaargang

28 december 1981

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

★ Verordening (EEG) nr. 3667/81 van de Raad van 3 december 1981 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bepaalde met de hand vervaardigde produkten (1982) 1

★ Verordening (EEG) nr. 3668/81 van de Raad van 3 december 1981 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van de communautaire tariefcontingenten voor bepaalde weefsels, fluweel en pluche, vervaardigd op handweefgetouwen, van de posten ex 50.09, ex 55.07, ex 55.09 en ex 58.04 van het gemeenschappelijk douanetarief (1982) 26

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

81/1030/EEG:

★ Beschikking van de Commissie van 29 oktober 1981 inzake een procedure op grond van artikel 86 van het EEG-Verdrag (IV/29.839 — GVL) 49

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3667/81 VAN DE RAAD

van 3 december 1981

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor bepaalde met de hand vervaardigde produkten (1982)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap zich bereid heeft verklaard voor bepaalde met de hand vervaardigde produkten jaarlijks een communautair tariefcontingent, vrij van recht, te openen voor een totaalbedrag van 5 000 000 rekeneenheden met een maximum van 500 000 rekeneenheden per betrokken post of onderverdeling van het douanetarief; dat in het kader van de toepassing van de Verklaring van Intentie betreffende de handelsbetrekkingen met bepaalde Aziatische landen, het totaalbedrag en de maximumgrens, toegestaan voor elke post of onderverdeling van het douanetarief, op respectievelijk 10 000 000 rekeneenheden en 1 200 000 rekeneenheden zijn gebracht; dat echter het recht om gebruik te maken van dit communautaire tariefcontingent afhankelijk is gesteld van het indienen bij de douane-autoriteiten van de Gemeenschap van een door de erkende instanties van het land van vervaardiging afgegeven certificaat, waarin wordt verklaard dat de betrokken goederen met de hand vervaardigd zijn; dat het formulier voor het certificaat van vervaardiging, waarvan de modellen zijn gehecht aan de verordeningen die de Raad elk jaar vaststelt voor de opening van voornoemde tariefcontingenten en in het bijzonder aan Verordening (EEG) nr. 3182/80 [1], niet meer in overeenstemming is met de meest recente internationale normen ; dat het in het bijzonder niet overeenstemt met het model dat de Economische Commissie voor Europa te Genève voor de in de buitenlandse handel te gebruiken documenten heeft aanbevolen; dat het, gelet op deze aanbeveling, gewenst is de modellen voor het certificaat van vervaardiging aan te passen; dat, ter wille van bezuinigingen, het gebruik van formulieren van de oude modellen moet worden toegestaan tot en met 31 december 1982; dat de betrokken tariefcontingenten derhalve op 1 januari 1982 dienen te worden geopend, met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 betreffende de vervanging van de Europese rekeneenheid door de Ecu in de communautaire besluiten [2];

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer totdat het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een systeem voor de benutting van het communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de betrokken Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt voor de betrokken produkten aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de werkelijke behoeften, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen over een representatieve referentieperiode, en anderzijds op basis van de economische vooruitzichten voor het betrokken contingentsjaar;

Overwegende evenwel dat de betrokken produkten niet afzonderlijk zijn opgenomen in de statistische nomenclatuur; dat het dan ook niet mogelijk is gebleken statistische gegevens te verzamelen die voldoende nauwkeurig en representatief zijn; dat de benuttingsgraad van het tot dusver geopende communautaire tariefcontingent geen doorslaggevend oordeel over de werkelijke behoef-

[1] PB nr. L 337 van 13. 12. 1980, blz. 50.

[2] PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1.

ten van elk der Lid-Staten mogelijk maakt; dat het dientengevolge niet mogelijk is anders te werk te gaan dan door het tariefcontingent in negen delen te splitsen, en hiervan elk één toe te kennen aan respectievelijk de Benelux-landen, Denemarken, BR Duitsland, Griekenland, Frankrijk, Ierland, Italië en het Verenigd Koninkrijk, terwijl het laatste deel een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten die hun aanvankelijke quotum hebben verbruikt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota meer of minder spoedig kunnen zijn uitgeput; dat het, ten einde daarmede rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijke quotum nagenoeg geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de communautaire reserve; dat dergelijke opnemingen door elke Lid-Staat moeten worden verricht wanneer elk van zijn extra quota vrijwel geheel is benut, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten; dat deze samenwerking des te nauwer dient te zijn, daar het in het huidige stadium niet noodzakelijk schijnt, in deze verordening bijzondere maatregelen vast te stellen ten einde te waarborgen dat het afboekingsplafond van 1 200 000 Ecu voor iedere post of postonderverdeling van het gemeenschappelijk douanetarief niet wordt overschreden;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire contingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1982 een communautair tariefcontingent geopend voor een waarde van 10 000 000 Ecu met een maximumbedrag van 1 200 000 Ecu voor elke betrokken post of postonderverdeling, voor de hierna genoemde produkten:

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
42.02	Reisartikelen (reiskoffers, valiezen, hoededozen, reiszakken, rugzakken, enz.), boodschappentassen, dameshandtassen, tekenportefeuilles, aktentassen, geldbeurzen en portemonnaies, toiletdozen en toiletzakjes, gereedschapstassen en gereedschapszakken, tabakszakken, foedralen, etuis, kistjes, dozen en koffers (voor wapens, muziekinstrumenten, kijkers, juwelen, flacons, boorden, schoenen, borstels, enz.) en dergelijke bergingsmiddelen, van leder, van kunstleder, van vulcanfiber, van kunstmatige plastische stoffen in vellen, van karton of van textiel: B. van andere stoffen
42.03	Kleding en kledingtoebehoren, van leder of van kunstleder: C. andere kledingtoebehoren
44.24	Huishoudelijke artikelen van hout
44.27	Kleine artikelen van hout, zijnde produkten van de kunstschrijnnijverheid en klein meubelmakerswerk (dozen, koffertjes, etuis, juwelenkistjes, pennedozen, kapstokken, staande lampen, schemerlampjes en andere verlichtingstoestellen, enz.), siervoorwerpen, etagère-artikelen en lijfsieraden, van hout; houten delen van deze artikelen

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
48.21	Andere werken van papierstof, van papier, van karton of van cellulosewatten:
	D. Tafel-, bedde- en huishoudlinnen alsmede toiletlinnen; zakdoeken; onder- en bovenkleding
	F. Andere:
	I. Artikelen voor chirurgisch, medisch of hygiënisch gebruik, niet opgemaakt voor de verkoop in het klein
	II. overige
ex 55.09	Andere weefsels van katoen:
	— met de hand volgens het „batik"-procédé geverfde of gedrukte weefsels
58.01	Tapijten, geknoopt of met opgerolde polen, ook indien geconfectioneerd:
	A. van wol of van fijn haar:
	I. bevattende in totaal meer dan 10 gewichtsprocenten zijde of vlokzijde
	B. van zijde, van vlokzijde, van synthetische vezels, van garens bedoeld bij post 52.01 of van metaaldraad
	C. van andere textielstoffen
58.10	Borduurwerk, aan het stuk, in banden of in de vorm van motieven
59.02	Vilt en viltwaren, ook indien geïmpregneerd of met een deklaag:
	ex B. andere:
	— Tapijten, karpetten
60.05	Bovenkleding, kledingtoebehoren en andere artikelen van niet-elastisch of van niet-gegummeerd brei- of haakwerk:
	A. Bovenkleding en kledingtoebehoren:
	II. andere:
	b) andere:
	4. andere bovenkleding:
	bb) truien, jumpers, pullovers, slipovers, twinsets, vesten en jasjes, met uitzondering van jasjes bedoeld bij post 60.05 A II b) 4 hh):
	11. voor heren en jongens:
	ex bbb) van fijn haar:
	— truien, jumpers, pullovers, slipovers
	22. voor dames, meisjes en kinderen:
	ex ccc) van fijn haar:
	— truien, jumpers, pullovers, slipovers
	ll) andere bovenkleding:
	ex 11. van wol of van fijn haar:
	— poncho's van fijn haar
ex 61.01	Herenbovenkleding en jongensbovenkleding:
	B. andere:
	V. andere:
	b) Overjassen, regenjassen en capes:
	ex 1. van wol of van fijn haar:
	— poncho's

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
ex 61.02	Damesbovenkleding, meisjesbovenkleding en kinderbovenkleding: — met de hand volgens het „batik"-procédé geverfde of gedrukte kleding
61.02	Damesbovenkleding, meisjesbovenkleding en kinderbovenkleding: B. andere: II. andere: e) andere: 2. Mantels, regenjassen en capes daaronder begrepen: ex aa) van wol of van fijn haar: — wollen poncho's en capes — poncho's van fijn haar 5. Rokken, broekrokken daaronder begrepen: ex aa) van wol of van fijn haar: — Rokken, voorgesneden rokken, van wol
61.05	Zakdoeken: A. van katoenen weefsels en met een waarde van meer dan 15 Ecu per kg nettogewicht
61.06	Sjaals, sjerpen, hoofddoeken en halsdoeken, mantilles, sluiers, voiles en dergelijke artikelen
61.07	Dassen
61.11	Ander geconfectioneerd kledingtoebehoren: sousbras, schoudervullingen en dergelijke opvulstukken voor kleding; gordels en koppels, moffen, overmouwen, enz.
62.01	Dekens
62.02	Tafel-, bedde- en huishoudlinnen; gordijnen, vitrages en andere artikelen voor stoffering: ex B. andere: — Artikelen van met de hand volgens het „batik"-procédé geverfd of gedrukt katoenen weefsel
62.02	Tafel-, bedde- en huishoudlinnen; gordijnen, vitrages en andere artikelen voor stoffering: B. andere: IV. Gordijnen en andere artikelen voor stoffering: ex c) van andere textielstoffen: — Overgordijnen van wol
62.05	Andere geconfectioneerde artikelen van weefsel, patronen voor kleding daaronder begrepen
64.05	Delen van schoeisel (inlegzolen en hielkussens daaronder begrepen), ongeacht de stof waarvan zij zijn vervaardigd, andere dan die van metaal
ex 65.05	Hoeden en andere hoofddeksels (haarnetjes daaronder begrepen), van brei- of haakwerk of vervaardigd van weefsel, van kant of van vilt (aan het stuk, maar niet in stroken), al dan niet gegarneerd: — Baretten van wol
66.02	Wandelstokken (alpenstokken en zitstokken daaronder begrepen), zwepen, rijzwepen en dergelijke

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
68.02	Werken van steen, bewerkte steen daaronder begrepen, met uitzondering van de goederen bedoeld bij post 68.01 en bij een der posten van hoofdstuk 69; blokjes voor mozaïeken:
	A. Werken van steen, bewerkte steen daaronder begrepen:
	IV. gebeeldhouwd
74.18	Keukengerei, huishoudelijke en sanitaire artikelen, alsmede delen daarvan, van koper
74.19	Andere werken van koper
83.06	Beeldjes en andere voorwerpen, voor binnenhuisversiering, van onedel metaal; lijsten van onedel metaal, voor foto's, prenten en dergelijke; spiegels van onedel metaal:
	A. Beeldjes en andere voorwerpen, voor binnenhuisversiering
83.07	Verlichtingstoestellen, lampen en luchters, alsmede niet elektrische delen en onderdelen daarvan; van onedel metaal:
	B. andere
ex 83.09	Sluitingen, sluitbeugels, gespen, sluitgespen, haken en ogen en dergelijke artikelen, van onedel metaal, voor kleding, voor schoeisel, voor dekzeilen, voor marokijnwerk en voor alle geconfectioneerde goederen en uitrustingen; holle en gespleten klinknagels, van onedel metaal; kralen en pailletten, van onedel metaal:
	— Kralen en pailletten van onedel metaal
83.11	Klokken, bellen, schellen en dergelijke, andere dan elektrische, alsmede delen daarvan, van onedel metaal
94.03	Andere meubelen en delen daarvan
95.05	Schildpad, paarlemoer, ivoor, been, hoorn, geweien, natuurlijk of samengekit koraal en andere stoffen van dierlijke herkomst, geschikt om te worden gesneden, bewerkt (werken van deze stoffen daaronder begrepen):
	B. andere:
	II. overige
95.08	Plantaardige of minerale stoffen, geschikt om te worden gesneden, bewerkt (werken van deze stoffen daaronder begrepen); werken, gevormd of gesneden, van natuurlijke was (dierlijke of plantaardige), van minerale was, van kunstwas, van paraffine, van stearine, van natuurlijke harsen en gommen (copalhars, vioolhars, enz.) van modelleerpasta en andere gevormde of gesneden werken, elders genoemd noch elders onder begrepen; bewerkte, niet geharde gelatine, andere dan die bedoeld bij post 35.03, alsmede werken van die stof:
	B. andere
97.02	Poppen van alle soorten:
	ex A. Poppen (ook indien aangekleed):
	— Sierpoppen, gekleed op voor het land van oorsprong kenmerkende folkloristische wijze
97.03	Ander speelgoed; modellen op schaal voor ontspanning:
	A. van hout

2. Dit contingent kan echter alleen gebruikt worden voor de produkten, die vergezeld zijn van een door de ter zake bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap erkend certificaat, afgegeven door één der erkende instanties van het in bijlage II opgenomen land van vervaardiging en overeenkomende met één van de in de bijlage I opgenomen modellen, waarin wordt verklaard dat de betrokken goederen met de hand zijn vervaardigd.

De vroeger gebruikte modellen van het certificaat, met name die welke zijn gehecht aan Verordening (EEG) nr. 3182/80, kunnen echter nog worden gebruikt tot en met 31 december 1982. Deze goederen moeten bovendien door de ter zake bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap worden aanvaard als met de hand vervaardigd.

3. In het kader van dit tariefcontingent worden de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief geheel geschorst.

Binnen de grenzen van dit tariefcontingent worden door Griekenland rechten toegepast die worden berekend overeenkomstig de bepalingen ter zake in de Akte van Toetreding van 1979.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van 6 380 000 Ecu wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1982 gelden, bedragen voor ieder der Lid-Staten:

	(in Ecu)
Benelux	1 250 000
Denemarken	250 000
BR Duitsland	1 386 000
Griekenland	16 000
Frankrijk	1 250 000
Ierland	163 800
Italië	757 000
Verenigd Koninkrijk	1 307 200.

2. Het tweede gedeelte, dat 3 620 000 Ecu beloopt, vormt de communautaire reserve.

3. Verordening (EEG) nr. 3308/80, in het bijzonder artikel 2, is van toepassing bij de berekening van de tegenwaarde in de nationale valuta's van de in Ecu uitgedrukte bedragen.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1, dan wel dat zelfde quotum verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de reserve teruggestorte gedeelte — voor 90 % of meer is benut, gaat die Lid-Staat door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 15 % van zijn aanvankelijke quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is, eventueel op de volgende eenheid naar boven afgerond.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijke quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij onder de in lid 1 genoemde voorwaarden over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 7,5 % van zijn aanvankelijke quotum, eventueel op de volgende eenheid naar boven afgerond.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij onder dezelfde voorwaarden over tot opneming van een vierde quotum dat gelijk is aan het derde.

Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan iedere Lid-Staat overgaan tot de opneming van kleinere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1982.

Artikel 5

De Lid-Staten storten uiterlijk op 1 oktober 1982 het niet-benutte gedeelte van hun aanvankelijke quotum in de reserve terug, dat op 15 september 1982 50 % van het aanvankelijke quotum te boven gaat. Zij kunnen een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 1 oktober 1982 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken produkten, die gedurende de periode tot en met 15 september 1982 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van hun aanvankelijke quotum, dat zij in de reserve terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig de artikelen 2 en 3 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, aan iedere Lid-Staat kennis van de nog in reserve aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 5 oktober 1982 in kennis van de stand van de reserve, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe, dat de opneming waardoor de reserve volledig wordt uitgeput tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die de laatste opneming heeft verricht mede, hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de met toepassing van artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking kunnen worden afgeboekt op hun gecumuleerde aandeel in het communautaire tariefcontingent.

2. De Lid-Staten waarborgen aan de op hun grondgebied gevestigde importeurs van de betrokken produkten vrije toegang tot de quota die hun zijn toegekend.

3. De Lid-Staten boeken de ingevoerde hoeveelheden op hun quota af naargelang de betrokken produkten bij de douane ten invoer in het vrije verkeer worden aangegeven.

4. De uitputtingsgraad van de quota van iedere Lid-Staat wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden, die onder de in lid 3 bepaalde voorwaarden zijn afgeboekt.

Artikel 8

Op verzoek van de Commissie stellen de Lid-Staten haar op de hoogte van de invoer van de betrokken produkten die daadwerkelijk op hun quota is afgeboekt.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat deze verordening wordt nageleefd.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1982.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 december 1981.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. KING

BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

MODELLER TIL FREMSTILLINGSCERTIFIKAT

MUSTER DER HERSTELLUNGSBESCHEINIGUNG

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

MODEL CERTIFICATE OF MANUFACTURE

MODÈLES DE CERTIFICAT DE FABRICATION

MODELLI DI CERTIFICATO DI FABBRICAZIONE

MODELLEN VAN CERTIFICAAT VAN VERVAARDIGING

1 Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	2 Nummer	00000
3 Modtager (navn, fuldstændig adresse, land)	**CERTIFIKAT VEDRØRENDE VISSE KUNSTHÅNDVÆRKSPRODUKTER (HANDICRAFTS)** **udstedt med henblik på opnåelse af præferencetoldbehandling i Det europæiske økonomiske Fællesskab**	
	4 Fremstillingsland	5 Bestemmelsesland
6 Sted og dato for indskibning — transportmiddel	7 Supplerende oplysninger	

8 NØJE BESKRIVELSE AF VARERNE — Mærker og numre — Antal kolli og disses art	9 Antal (1)	10 Værdi fob (2)

11 DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS PÅTEGNING

Undertegnede erklærer, at nedenfor beskrevne forsendelse udelukkende indeholder kunsthåndværksprodukter fremstillet af landsbyhåndværkere i det land, der er anført i rubrik nr. 4.

12 Kompetent myndighed (navn, adresse, land)	Sted ..... Dato .....
	(Underskrift) (Stempel)

(1) Anfør, hvorvidt det drejer sig om antal dele, meter, m^2 eller kilo.
(2) I den valuta, der er anført i købekontrakten.

1 Ausführer (Name, vollständige Anschrift, Land)	2 Nummer	00000
3 Empfänger (Name, vollständige Anschrift, Land)	**BESCHEINIGUNG FÜR BESTIMMTE HANDGEARBEITETE WAREN (HANDICRAFTS)** **ausgestellt für die Zulassung zur zolltariflichen Vorzugsregelung in der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft**	
	4 Herstellungsland	5 Bestimmungsland
6 Ort und Datum der Verladung — Beförderungsmittel	7 Zusätzliche Angaben	

8 GENAUE BESCHREIBUNG DER ERZEUGNISSE — Zeichen und Nummern — Anzahl und Art der Packstücke	9 Menge (1)	10 Wert fob (2)

11 SICHTVERMERK DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDE

Der Unterzeichnende bescheinigt, daß die vorstehend bezeichnete Sendung ausschließlich in ländlichen Handwerksbetrieben des unter Nr. 4 angegebenen Landes handgearbeitete Waren enthält.

12 Zuständige Behörde (Name, vollständige Anschrift, Land)	Ort ..... Datum .....
	(Unterschrift) (Stempel)

(1) Angeben, ob es sich um Stück, Meter, Quadratmeter oder Kilogramm handelt.
(2) In der im Kaufvertrag angegebenen Währung.

1 Ἐξαγωγέας (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	2 Ἀριθμός	00000
3 Παραλήπτης (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	**ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ (HANDICRAFTS)** **παραδίδεται γιά νά χρησιμεύσει γιά τήν ἐπίτευξη τῆς ἀπολαβῆς τοῦ προτιμησιακοῦ δασμολογικοῦ καθεστῶτος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος**	4 Χώρα κατασκευῆς	5 Χώρα προορισμοῦ
6 Τόπος καί χρονολογία ἀποστολῆς — Μέσον μεταφορᾶς	7 Συμπληρωματικά στοιχεῖα	

8 ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ — Σημεῖα καί ἀριθμοί — Ἀριθμός καί εἶδος τοῦ δέματος	9 Ποσότης (1)	10 Ἀξία fob (2)

11 ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ἀποστολή μέ τήν παραπάνω περιγραφή περιέχει ἀποκλειστικά προϊόντα χειροτεχνίας ἀπό οἰκοτεχνίτες τῆς χώρας πού ἀναφέρεται στό τετράγωνο ἀριθ. 4.

12 Ἁρμόδια ὑπηρεσία (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	Ἐν ..... τῇ .....
	(Ὑπογραφή) (Σφραγίδα)

(1) Ἀναφέρατε ἐάν πρόκειται περί ἀριθμοῦ τεμαχίων, μέτρων, τετραγωνικῶν μέτρων ἤ κιλῶν.
(2) Στό νόμισμα τῆς συμβάσεως πωλήσεως.

1 Exporter (Name, full address, country)	2 Number	00000
3 Consignee (Name, full address, country)	**CERTIFICATE IN REGARD TO CERTAIN HANDICRAFT PRODUCTS (HANDICRAFTS)** **issued with a view to obtaining the benefit of the preferential tariff regime in the European Economic Community**	
	4 Country of manufacture	5 Country of destination
6 Place and date of shipment — means of transport	7 Supplementary details	

8 DETAILED DESCRIPTION OF GOODS — Marks and numbers — Number and kind of packages	9 Quantity (1)	10 FOB value (2)

11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY

I, the undersigned, certify that the consignment described above contains only handicraft products (handicrafts) of the cottage industry of the country shown in box No 4.

12 Competent authority (Name, full address, country)	At ....., on .....
	(Signature) (Seal)

(1) Indicate whether in pieces, metres, square metres or kilograms.
(2) In the currency of the contract of sale.

1 Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2 Numéro	00000
3 Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	**CERTIFICAT CONCERNANT CERTAINS PRODUITS FAIT À LA MAIN (HANDICRAFTS)** **délivré en vue de l'obtention du bénéfice du régime tarifaire préférentiel dans la Communauté économique européenne**	
	4 Pays de fabrication	5 Pays de destination
6 Lieu et date d'embarquement — moyen de transport	7 Données supplémentaires	

8 DÉSIGNATION DÉTAILLÉE DES MARCHANDISES — Marques et numéros — nombre et nature des colis	9 Quantité (1)	10 Valeur fob (2)

11 VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE

Je soussigné, certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement des produits faits à la main par l'artisanat rural du pays indiqué dans la case n° 4.

12 Autorité compétente (Nom, adresse complète, pays)	À ....., le .....
	(Signature) (Sceau)

(1) Indiquer s'il s'agit d'un nombre de pièces, de mètres, de m² ou de kilogrammes.
(2) Dans la monnaie du contrat de vente.

1 Esportatore (nome, indirizzo completo, paese)	2 Numero	00000
3 Destinatario (nome, indirizzo completo, paese)	**CERTIFICATO RELATIVO A TALUNI PRODOTTI FATTI A MANO (HANDICRAFTS)** **rilasciato per ottenere il beneficio del regime tariffario preferenziale nella Comunità economica europea**	
	4 Paese di fabbricazione	5 Paese di destinazione
6 Luogo e data d'imbarco — Mezzo di trasporto	7 Dati supplementari	

8 DESIGNAZIONE DETTAGLIATA DELLE MERCI — Marche e numeri — Numero e natura dei colli	9 Quantità (1)	10 Valore fob (2)

11 VISTO DELL'AUTORITÀ COMPETENTE

Il sottoscritto certifica che la partita descritta sopra contiene esclusivamente dei prodotti fatti a mano dall'artigianato rurale del paese indicato nella casella n. 4.

12 Autorità competente (nome, indirizzo completo, paese)	A ..... il .....
	(Firma) (Sigillo)

(1) Indicare se si tratta di un numero di pezze, di metri, di m² o di chilogrammi.
(2) Nella moneta del contratto di vendita.

1 Exporteur (naam, volledig adres, land)	2 Nummer	00000
3 Geadresseerde (naam, volledig adres, land)	**CERTIFICAAT BETREFFENDE BEPAALDE MET HANDENARBEID VERKREGEN PRODUKTEN (HANDICRAFTS)** **afgeleverd met het oog op het bekomen van de voordelen van het regime der tariefpreferenties in de Europese Economische Gemeenschap**	
	4 Land van vervaardiging	5 Land van bestemming
6 Plaats en datum van inlading — vervoermiddel	7 Bijkomende gegevens	

8 NAUWKEURIGE OMSCHRIJVING VAN DE GOEDEREN — Merken en nummers — aantal en soort	9 Hoeveelheid (1)	10 fob waarde (2)

11 VISUM VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT:

Ik ondergetekende, verklaar dat de hierna omschreven zending uitsluitend produkten bevat welke ten plattelande met handenarbeid in de huisindustrie zijn vervaardigd in het land aangeduid in vak nr. 4.

12 Bevoegde autoriteit (naam, volledig adres, land)	Te ..... de ..... (Handtekening) (Stempel)

(1) Aantal aan te duiden in stukken, meters, vierkante meters of kilogrammen.
(2) In de munt van het verkoopcontract.

BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευῆς Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἁρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Indien Indien Ἰνδία India Inde India India	All India Handicrafts Board
Pakistan Pakistan Πακιστάν Pakistan Pakistan Pakistan Pakistan	Export Promotion Bureau
Thailand Thailand Ταϊλάνδη Thailand Thaïlande Tailandia Thailand	Department of Foreign Trade
Indonesien Indonesien Ἰνδονησία Indonesia Indonésie Indonesia Indonesië	Ministeriet for handel og kooperativer Ministerium für Handel und Genossenschaften Department of Trade and Cooperatives Ministère du commerce et des coopératives Ministero del commercio e delle cooperative Ministerie van Handel en Coöperatieven
Philippinerne Philippinen Φιλιππίνες Philippines Philippines Filippine Filippijnen	National Cottage Industries Development Authority (NACIDA)
Iran Iran Ἰράν Iran Iran Iran Iran	The Institute of Standards and Industrial Research in Iran (ISIRI)
Sri Lanka Sri Lanka Σρί-Λάνκα Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka	Department for Marketing and Export Promotion of Handicrafts of Sri Lanka

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἁρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Uruguay Uruguay Οὐρουγουάη Uruguay Uruguay Uruguay Uruguay	Dirección general de comercio exterior
Bangladesh Bangladesch Μπαγκλαντές Bangladesh Bangladesh Bangladesh Bangladesh	Export Promotion Bureau
Laos Laos Λάος Laos Laos Laos Laos	Service national de l'artisanat et de l'industrie
Ecuador Ecuador Ἰσημερινός Ecuador Équateur Ecuador Ecuador	Ministerio de Industria, Comercio e Integración
Paraguay Paraguay Παραγουάη Paraguay Paraguay Paraguay Paraguay	Ministerio de Industria y Comercio
Panama Panama Παναμάς Panama Panama Panama Panama	Cámara de comercio e industrias de Panamá — Dirección de comercio interior y exterior
El Salvador El Salvador Ἐλ Σαλβαδόρ El Salvador El Salvador El Salvador El Salvador	Dirección de comercio internacional

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἁρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Malaysia Malaysia Μαλαισία Malaysia Malaysia Malaisia Maleisië	Malaysian Handicraft Development Corporation
Bolivia Bolivien Βολιβία Bolivia Bolivie Bolivia Bolivië	Ministerio de Industria, Comercio y Turismo — Instituto boliviano de pequeña industria y artesania
Honduras Honduras Ὀνδούρα Honduras Honduras Honduras Honduras	Dirección general de comercio exterior
Peru Peru Περού Peru Pérou Perù Peru	Ministerio de Industria y Turismo
Chile Chile Χιλή Chile Chili Cile Chili	Servicio de cooperación técnica (SERCOTEC)
Guatemala Guatemala Γουατεμάλα Guatemala Guatemala Guatemala Guatemala	Dirección de comercio interior y exterior
Argentina Argentinien Ἀργεντινή Argentina Argentine Argentina Argentinië	Secretaria de Estado y comercio y negociaciones económicas internacionales

VERORDENING (EEG) Nr. 3668/81 VAN DE RAAD

van 3 december 1981

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van de communautaire tariefcontingenten voor bepaalde weefsels, fluweel en pluche, vervaardigd op handweefgetouwen, van de posten ex 50.09, ex 55.07, ex 55.09 en ex 58.04 van het gemeenschappelijk douanetarief (1982)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap zich met betrekking tot weefsels van zijde of van vlokzijde en weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen, van de posten ex 50.09 en ex 55.09, bereid heeft verklaard over te gaan tot de opening van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten met vrijstelling van rechten, ieder tot een waarde (douanewaarde) van één miljoen rekeneenheden; dat, inmiddels, in het kader van de toepassing van de Verklaring van Intentie betreffende de handelsbetrekkingen met bepaalde Aziatische landen de contingenten voor de weefsels van zijde op 2 200 000 rekeneenheden en voor de weefsels van katoen op 2 000 000 rekeneenheden zijn gebracht en dat de betrokken tariefcontingenten tot bepaalde andere textielprodukten, van zijde of van katoen, van de posten ex 55.07 en ex 58.04 van het gemeenschappelijk douanetarief, zijn uitgebreid; dat echter het recht om van die communautaire tariefcontingenten gebruik te maken afhankelijk is gesteld van het indienen van een door de bevoegde autoriteiten van de Europese Economische Gemeenschap erkend certificaat van vervaardiging, van het aanbrengen aan het begin en aan het einde van ieder werkstuk van een door die autoriteiten erkend stempel en van rechtstreeks vervoer van het land van vervaardiging naar de Gemeenschap; dat het formulier voor het certificaat van vervaardiging, waarvan de modellen zijn gehecht aan de verordeningen die de Raad elk jaar vaststelt voor de opening van voornoemde tariefcontingenten en in het bijzonder aan Verordening (EEG) nr. 3181/80 [1], niet meer in overeenstemming is met de meest recente internationale normen; dat het in het bijzonder niet overeenstemt met het model dat de Economische Commissie voor Europa te Genève voor de in de buitenlandse handel te gebruiken documenten heeft aanbevolen; dat het, gelet op deze aanbeveling, gewenst is de modellen voor het certificaat van vervaardiging aan te passen; dat, terwille van bezuinigingen, het gebruik van formulieren van de oude modellen moet worden toegestaan tot en met 31 december 1982; dat de betrokken tariefcontingenten derhalve met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 betreffende de vervanging van de Europese rekeneenheid door de Ecu in de communautaire besluiten [2], op 1 januari 1982 dienen te worden geopend, voor de hierboven genoemde bedragen, met dien verstande dat het bedrag voor weefsels van zijde met 2 % moet worden verhoogd om rekening te houden met de toetreding van de Helleense Republiek;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd, dat alle importeurs te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door die contingenten geboden invoermogelijkheden, en dat het aan die contingenten verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer, totdat deze contingenten geheel zijn verbruikt; dat een systeem voor de benutting van de communautaire tariefcontingenten, dat is gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van die contingenten in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen; dat de bedoelde verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van de betrokken produkten aan te sluiten, zou moeten geschieden naar verhouding van de behoeften, berekend enerzijds op grond van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen gedurende een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor het bedoelde contingentsjaar;

Overwegende evenwel dat de betrokken weefsels, vervaardigd op handweefgetouwen, niet afzonderlijk zijn opgenomen in de statistische nomenclatuur; dat het onder deze omstandigheden dan ook niet mogelijk is statistische gegevens te verzamelen die voldoende nauwkeurig en representatief zijn; dat de afboekingen op de aan de Lid-Staten toegekende quota van de voor de jaren 1978, 1979 en 1980 geopende tariefcontingenten voor sommige van deze weefsels de volgende bedragen belopen:

[1] PB nr. L 337 van 13. 12. 1980, blz. 1.

[2] PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1.

1. Weefsels van zijde of van vlokzijde (post ex 50.09 van het gemeenschappelijk douanetarief):

Lid-Staten	1978		1979		1980	
	in RE	in %	in ERE	in %	in ERE	in %
Benelux	46 567	2,16	54 000	2,48	69 000	3,15
Denemarken	66 150	3,06	41 634	1,91	43 160	1,97
Duitsland	1 537 429	71,19	1 551 291	71,11	1 491 442	68,03
Frankrijk	164 400	7,61	270 000	12,38	310 500	14,16
Ierland	—	—	—	—	—	—
Italië	207 000	9,59	158 150	7,25	174 400	7,96
Verenigd Koninkrijk	138 000	6,39	106 416	4,87	103 730	4,73

2. Weefsels van katoen (posten ex 55.07, ex 55.09 en ex 58.04 van het gemeenschappelijk douanetarief):

Lid-Staten	1978		1979		1980	
	in RE	in %	in ERE	in %	in ERE	in %
Benelux	53 986	2,62	54 000	2,71	69 000	3,50
Denemarken	134 946	6,55	164 444	8,25	251 775	12,79
Duitsland	213 300	10,36	450 000	22,58	409 297	20,79
Frankrijk	720 300	34,98	708 600	35,56	666 533	33,85
Ierland	44 351	2,15	—	—	2 280	0,12
Italië	103 500	5,03	119 900	6,02	99 467	5,05
Verenigd Koninkrijk	788 700	38,31	495 920	24,88	470 600	23,90

dat men zich op grond van deze feiten alleen, met name wegens veranderingen die zich hebben voorgedaan, geen beslissende mening kan vormen over de werkelijke behoeften van elk van de betrokken Lid-Staten voor de bedoelde contingentsperiode; dat in deze omstandigheden en ten einde een billijke verdeling van de betrokken communautaire tariefcontingenten mogelijk te maken, de percentages voor de aanvankelijke verdeling van de contingenten als volgt kunnen worden geraamd:

Lid-Staten	Produkten van zijde (post ex 50.09 van het gemeenschappelijk douanetarief)	Produkten van katoen (post ex 55.07, ex 55.09, ex 58.04 van het gemeenschappelijk douanetarief)
Benelux	4,72	3,55
Denemarken	4,72	6,45
Duitsland	43,18	13,59
Griekenland	3,27	0,86
Frankrijk	23,60	38,68
Ierland	3,10	2,33
Italië	9,53	3,58
Verenigd Koninkrijk	7,88	30,96

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de eventuele ontwikkeling van de invoer van de betrokken produkten, dienstig is elk der communautaire tariefcontingenten in twee gedeelten te splitsen, waarbij het eerste gedeelte wordt verdeeld over de Lid-Staten, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten die hun aanvankelijke quota geheel hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van ieder communautair contingent vast te stellen op een betrekkelijk hoog niveau, dat ongeveer 50 % voor produkten van zijde en 76 % voor produkten van katoen bedraagt;

Overwegende dat de aanvankelijke quota meer of minder spoedig kunnen zijn opgebruikt; dat het, ten einde daarmede rekening te houden en elke onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die een van zijn aanvankelijke quota vrijwel geheel heeft verbruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de overeenkomstige reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat dienen te worden verricht wanneer elk van zijn extra quota nagenoeg geheel is benut, en wel zo vaak als elk der reserves dit toelaat; dat ieder van de aanvankelijke en extra quota dient te gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contin-

gent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van de tariefcontingenten moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot van een van zijn aanvankelijke quota heeft, daarvan een aanmerkelijk percentage terugstort in de overeenkomstige reserve, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van een der communautaire contingenten onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door een van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In de periode van 1 januari tot en met 31 december 1981 worden communautaire tariefcontingenten geopend voor elk van de volgende twee groepen van produkten, en wel met een omvang die overeenkomt met de voor elk van hen aangegeven douanewaarde:

(in Ecu)

Nr. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving	Omvang van het contingent
a) ex 50.09	Weefsels van zijde, van vlokzijde of van bourrette, vervaardigd op handweefgetouwen	2 244 000
b) ex 55.07	Weefsels met gaasbinding, van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen	2 000 000
ex 55.09	andere weefsels van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen	
ex 58.04	Fluweel, pluche, lussenweefsel en chenilleweefsel, met uitzondering van de artikelen bedoeld bij de posten 55.08 en 58.05, van katoen, vervaardigd op handweefgetouwen	

2. Binnen de grenzen van deze tariefcontingenten worden de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief geheel geschorst.

In het kader van deze tariefcontingenten past Griekenland rechten toe die worden berekend overeenkomstig de bepalingen ter zake in de Akte van Toetreding van 1979.

3. Voor de toepassing van deze verordening worden beschouwd

a) als handweefgetouwen: de weefgetouwen die voor de vervaardiging van weefsels uitsluitend door middel van hand- of voetbewegingen worden bewogen,

b) als douanewaarde: de waarde welke in de communautaire regelingen ter zake is vastgesteld.

4. Invoer in het kader van deze contingenten kan echter alleen plaatsvinden indien de betrokken weefsels, fluweel en pluche:

a) vergezeld gaan van een certificaat van vervaardiging dat conform is aan een van de modellen in bijlage I en dat door de bevoegde autoriteiten van de Europese Economische Gemeenschap wordt erkend en voorzien is van een visum van het in bijlage II vermelde land van vervaardiging; vroeger gebruikte modellen van certificaten, met name die welke zijn gehecht aan Verordening (EEG) nr. 3181/80, mogen evenwel nog gebruikt worden tot en met 31 december 1982,

b) aan het begin en aan het einde van ieder werkstuk een door de vorenbedoelde autoriteiten erkend stempel dragen [1],

c) rechtstreeks van het land van vervaardiging naar de Europese Economische Gemeenschap worden vervoerd.

[1] Deze alinea verhindert niet dat met een door de autoriteiten erkend loodje aan de in deze alinea bedoelde voorwaarden kan worden voldaan.

5. Als rechtstreeks vervoer wordt in dit verband beschouwd:

a) vervoer dat niet over het grondgebied van een niet tot de Europese Gemeenschappen behorend land loopt. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het aandoen van havens van niet tot de Europese Gemeenschappen behorende landen geen onderbreking van het rechtstreekse vervoer betekent, mits de goederen daar niet worden overgeladen;

b) vervoer dat over het grondgebied van een of meer niet tot de Europese Gemeenschappen behorende landen loopt, ook indien in een dergelijk land overlading plaatsvindt, mits het vervoer over het grondgebied van die landen of de overlading geschiedt onder dekking van één enkel in het land van vervaardiging opgemaakt vervoerdocument.

Artikel 2

1. Een eerste gedeelte van een hoeveelheid welke overeenkomt met een waarde van 1 144 000 Ecu voor de onder post ex 50.09 vallende produkten en met een waarde van 1 520 000 Ecu voor de onder de posten ex 55.07, ex 55.09 en ex 58.04 vallende produkten wordt over de Lid-Staten verdeeld; de quota die, behoudens het bepaalde in artikel 5, voor de periode van 1 januari tot en met 31 december 1982 gelden, belopen voor de Lid-Staten hoeveelheden die overeenkomen met de hierna aangegeven bedragen:

a) voor de produkten vallende onder post ex 50.09, bedoeld in artikel 1, lid 1:

	(in Ecu)
Benelux	54 000
Denemarken	54 000
Duitsland	494 000
Griekenland	37 400
Frankrijk	270 000
Ierland	35 400
Italië	109 000
Verenigd Koninkrijk	90 200;

b) voor de produkten vallende onder de posten ex 55.07, ex 55.09 en ex 58.04, bedoeld in artikel 1, lid 1:

	(in Ecu)
Benelux	54 000
Denemarken	98 000
Duitsland	206 500
Griekenland	13 000
Frankrijk	588 000
Ierland	35 400
Italië	54 500
Verenigd Koninkrijk	470 600.

2. Het tweede gedeelte van elk der in artikel 1, lid 1, genoemde contingenten, dat respectievelijk met 1 100 000 en met 480 000 Ecu overeenkomt, vormt de reserve.

3. Verordening (EEG) nr. 3308/80, in het bijzonder artikel 2, is van toepassing bij berekening van de tegenwaarde in de nationale valuta's van de in Ecu uitgedrukte bedragen.

Artikel 3

1. Indien een van de aanvankelijke quota van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1, dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de overeenkomstige reserve teruggestorte gedeelte — voor 90 % of meer is benut, gaat de betrokken Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot de opneming, voor zover er in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is, van een tweede quotum ter grootte van 15 % van zijn aanvankelijke quotum, eventueel op de volgende eenheid naar boven afgerond.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij, onder de in lid 1 genoemde voorwaarden, over tot de opneming van een derde quotum ter grootte van 7,5 % van zijn aanvankelijke quotum, eventueel op de volgende eenheid naar boven afgerond.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quota, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij, onder dezelfde voorwaarden, over tot de opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde quotum.

Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat elk der reserves is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kunnen de Lid-Staten overgaan tot de opneming van kleinere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. Zij delen aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

Elk der overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota geldt tot en met 31 december 1982.

Artikel 5

De Lid-Staten storten uiterlijk op 1 oktober 1982 het niet-benutte gedeelte van hun aanvankelijke quotum in

de reserve terug, dat op 15 september 1982 20 % van het aanvankelijke quotum te boven gaat. Zij kunnen een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er redenen zijn om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 1 oktober 1982 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken produkten die gedurende de periode tot en met 15 september 1982 heeft plaatsgevonden en op elk der contingenten is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van ieder van hun aanvankelijke quota dat zij in de overeenkomstige reserve terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota en zij geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 5 oktober 1982 in kennis van de stand van ieder van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe, dat de opneming waardoor een van de reserves wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat, die de laatste opneming verricht, mede hoeveel het saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de met toepassing van artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking kunnen worden afgeboekt op hun gecumuleerd aandeel in de communautaire tariefcontingenten.

2. De Lid-Staten waarborgen de op hun grondgebied gevestigde importeurs van de betrokken produkten, vrije toegang tot de hun toegekende quota.

3. De Lid-Staten boeken de ingevoerde hoeveelheden op hun quota af naargelang de desbetreffende produkten bij de douane ten invoer in het vrije verkeer worden aangegeven.

4. De uitputtingsgraad van de quota van iedere Lid-Staat wordt vastgesteld op grond van de ingevoerde hoeveelheden die onder de in lid 3 bepaalde voorwaarden zijn afgeboekt.

Artikel 8

Op verzoek van de Commissie stellen de Lid-Staten haar op de hoogte van de invoer van de betrokken produkten die daadwerkelijk op hun quota is afgeboekt.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat deze verordening wordt nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1982.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 3 december 1981.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. KING

BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

MODELLER TIL FREMSTILLINGSCERTIFIKAT

MUSTER DER HERSTELLUNGSBESCHEINIGUNG

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

MODEL CERTIFICATE OF MANUFACTURE

MODÈLES DE CERTIFICAT DE FABRICATION

MODELLI DI CERTIFICATO DI FABBRICAZIONE

MODELLEN VAN CERTIFICAAT VAN VERVAARDIGING

1 Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	2 Nummer	00000
3 Modtager (navn, fuldstændig adresse, land)	**CERTIFIKAT VEDRØRENDE HÅNDVÆVEDE PRODUKTER AF SILKE ELLER BOMULD** **udstedt med henblik på opnåelse af præferencetoldbehandling i Det europæiske økonomiske Fællesskab**	
	4 Fremstillingsland	5 Bestemmelsesland
6 Sted og dato for indskibning — transportmiddel	7 Supplerende oplysninger	

8 NØJE BESKRIVELSE AF VARERNE — Mærker og numre — Antal kolli og disses art	9 Antal (1)	10 Værdi fob (2)

11 DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS PÅTEGNING

Undertegnede erklærer, at:

— nedenfor beskrevne forsendelse udelukkende indeholder håndvævede produkter fremstillet af landsbyhåndværkere i det land, der er anført i rubrik nr. 4;

— hvert stykke er:

— i hver ende forsynet med et godkendt stempel (3),

— forsynet med en plombe nr. ..... (3)

12 Kompetent myndighed (navn, adresse, land)	Sted ..... Dato .....
	(Underskrift) (Stempel)

(1) Hvorvidt det drejer sig om antal dele, meter, m² eller kilo.
(2) Valuta, der er anført i købekontrakten.
(3) Ikke anvendte overstreges.

1 Ausführer (Name, vollständige Anschrift, Land)	2 Nummer	00000
3 Empfänger (Name, vollständige Anschrift, Land)	**BESCHEINIGUNG FÜR AUF HANDWEBSTÜHLEN HERGESTELLTE ERZEUGNISSE AUS SEIDE ODER BAUMWOLLE** **ausgestellt für die Zulassung zur zolltariflichen Vorzugsregelung in der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft**	
	4 Herstellungsland	5 Bestimmungsland
6 Ort und Datum der Verladung — Beförderungsmittel	7 Zusätzliche Angaben	

8 GENAUE BESCHREIBUNG DER ERZEUGNISSE — Zeichen und Nummern — Anzahl und Art der Packstücke	9 Menge (1)	10 Wert fob (2)

11 SICHTVERMERK DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDE

Der Unterzeichnende bescheinigt, daß die vorstehend bezeichnete Sendung ausschließlich auf Handwebstühlen in ländlichen Betrieben des unter Nr. 4 angegebenen Landes hergestellte Gewebe enthält;

— Jedes Stück { am Anfang und am Ende mit einem zugelassenen Stempel (3) / mit einer Plombe Nr. ..... (3) } versehen ist.

12 Zuständige Behörde (Name, vollständige Anschrift, Land)	Ort ..... Datum .....
	(Unterschrift) (Stempel)

(1) Angeben, ob es sich um Stück, Meter, Quadratmeter oder Kilogramm handelt.
(2) In der im Kaufvertrag angegebenen Währung.
(3) Nichtzutreffendes streichen.

1 Ἐξαγωγέας (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	2 Ἀριθμός	00000
3 Παραλήπτης (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	**ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ Ἢ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΥΦΑΝΘΕΙ ΜΕ ΑΡΓΑΛΕΙΟ** **παραδίδεται γιά νά χρησιμεύσει γιά τήν ἐπίτευξη τῆς ἀπολαβῆς τού προτιμησιακοῦ δασμολογικοῦ καθεστῶτος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος**	
	4 Χώρα κατασκευῆς	5 Χώρα προορισμοῦ
6 Τόπος καί χρονολογία ἀποστολῆς — Μέσον μεταφορᾶς	7 Συμπληρωματικά στοιχεῖα	

8 ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ — Σημεῖα καί ἀριθμοί — Ἀριθμός καί εἶδος τοῦ δέματος	9 Ποσότης (1)	10 Ἀξία fob (2)

11 ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος πιστοποιεῖ ὅτι:

— ἡ ἀποστολή μέ τήν παραπάνω περιγραφή περιέχει ἀποκλειστικά ὑφαντουργικά προϊόντα πού ἔχουν ὑφανθεῖ μέ ἀργαλειό ἀπό οἰκοτεχνίτες τῆς χώρας πού ἀναφέρεται στό τετράγωνο ἀριθ. 4·

— κάθε τόπι φέρει:

— στήν ἀρχή καί στό τέλος, ἐγκεκριμένη σφραγίδα (3)·

— μολυβδασφάλιση ἀριθ. . . . (3).

12 Ἁρμόδια ὑπηρεσία (ὄνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	Ἐν ..... τῇ .....
	(Ὑπογραφή) (Σφραγίδα)

(1) Ἀναφέρατε ἐάν πρόκειται περί ἀριθμοῦ τεμαχίων, μέτρων, τετραγωνικῶν μέτρων ἤ κιλῶν.
(2) Στό νόμισμα τῆς συμβάσεως πωλήσεως.
(3) Νά διαγραφεῖ ἡ περιττή ἔνδειξη.

1 Exporter (Name, full address, country)	2 Number	00000
	CERTIFICATE RELATING TO SILK OR COTTON HANDLOOM PRODUCTS **issued with a view to obtaining the benefit of the preferential tariff regime in the European Economic Community**	
3 Consignee (Name, full address, country)	4 Country of manufacture	5 Country of destination
6 Place and date of shipment — Means of transport	7 Supplementary details	

8 DETAILED DESCRIPTION OF GOODS — Marks and numbers — Number and kind of packages	9 Quantity (1)	10 FOB value (2)

11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY

I, the undersigned, certify that:

- the consignment described above contains only handloom textile products of the cottage industry of the country shown in box No 4,
- to each piece is attached:
  - at the beginning and end, an approved stamp (3).
  - a seal No ..... (3).

12 Competent authority (Name, full address, country)	At ....., on .....
	(Signature) (Seal)

(1) State whether in pieces, metres, square metres or kilograms.
(2) The currency of the contract of sale.
(3) Delete as appropriate.

1 Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2 Numéro	00000
3 Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	**CERTIFICAT CONCERNANT LES PRODUITS DE SOIE OU DE COTON, TISSÉS SUR MÉTIERS A MAIN** **délivré en vue de l'obtention du bénéfice du régime tarifaire préférentiel dans la Communauté économique européenne**	
	4 Pays de fabrication	5 Pays de destination
6 Lieu et date d'embarquement — moyen de transport	7 Données supplémentaires	

8 DÉSIGNATION DÉTAILLÉE DES MARCHANDISES — Marques et numéros — nombre et nature des colis	9 Quantité (1)	10 Valeur fob (2)

11 VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE

Je soussigné, certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement des produits textiles fabriqués sur métiers à main par l'artisanat rural du pays indiqué dans la case n° 4;

— chaque pièce est munie { au début et à la fin, d'un cachet agréé (3) / d'un plomb n° ..... (3).

12 Autorité compétente (Nom, adresse complète, pays)	À ....., le .....
	(Signature) (Sceau)

(1) Indiquer s'il s'agit d'un nombre de pièces, de mètres, de m² ou de kilogrammes.
(2) Dans la monnaie du contrat de vente.
(3) Biffer la mention inutile.

1 Esportatore (nome, indirizzo completo, paese)	2 Numero	00000
3 Destinatario (nome, indirizzo completo, paese)	**CERTIFICATO RELATIVO AI PRODOTTI DI SETA O DI COTONE LAVORATI SU TELAI A MANO** **rilasciato per ottenere il beneficio del regime tariffario preferenziale nella Comunità economica europea**	
	4 Paese di fabbricazione	5 Paese di destinazione
6 Luogo e data d'imbarco — Mezzo di trasporto	7 Dati supplementari	

8 DESIGNAZIONE DETTAGLIATA DELLE MERCI — Marche e numeri — Numero e natura dei colli	9 Quantità (1)	10 Valore fob (2)

11 VISTO DELL'AUTORITÀ COMPETENTE

Il sottoscritto certifica che :

— la partita descritta sopra contiene esclusivamente prodotti tessili fabbricati su telai a mano dall'artigianato rurale del paese indicato nella casella n. 4 ;

— ogni pezza è munita:

— all'inizio e alla fine, di un marchio riconosciuto dalle autorità (3).

— di un sigillo di piombo n. ..... (3).

12 Autorità competente (nome, indirizzo completo, paese)	A ..... il .....
	(Firma) (Sigillo)

(1) Indicare se si tratta di un numero di pezze, di metri, di m² o di chilogrammi.
(2) Nella moneta del contratto di vendita.
(3) Cancellare la menzione inutile.

1 Exporteur (naam, volledig adres, land)	2 Nummer	00000
3 Geadresseerde (naam, volledig adres, land)	**CERTIFICAAT BETREFFENDE OP HANDWEEFGETOUWEN VERVAARDIGDE PRODUKTEN VAN ZIJDE OF KATOEN** **afgeleverd met het oog op het bekomen van de voordelen van het regime der tariefpreferenties in de Europese Economische Gemeenschap**	
	4 Land van vervaardiging	5 Land van bestemming
6 Plaats en datum van inlading — vervoermiddel	7 Bijkomende gegevens	

8 NAUWKEURIGE OMSCHRIJVING VAN DE GOEDEREN — Merken en nummers — aantal en soort	9 Hoeveelheid (1)	10 fob waarde (2)

11 VISUM VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT:

Ik, ondergetekende, verklaar dat de hierna omschreven zending uitsluitend produkten bevat welke in de huisindustrie op handweefgetouwen zijn vervaardigd in het land aangeduid in vak nr. 4.

— Ieder stuk is voorzien { aan het begin en aan het einde, van een erkend stempel (3) / van een loodje nr. ..... (3)

12 Bevoegde autoriteit (naam, volledig adres, land)

Te ..... de .....

(Handtekening) (Stempel)

(1) Aantal aan te duiden in stukken, meters, vierkante meters of kilogrammen.
(2) De munt van het verkoopcontract.
(3) Onnodige schrappen.

BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευῆς Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἀρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Indien Indien Ἰνδία India Inde India India	Textile Committee { eller (for stoffer af silke) oder (für Gewebe aus Seide) ἢ (γιά μεταξωτά ὑφάσματα) or (for silk fabrics) ou (pour les tissus de soie) o (per i tessuti di seta) of (voor weefsels van zijde) } Central Silk Board
Pakistan Pakistan Πακιστάν Pakistan Pakistan Pakistan Pakistan	Export Promotion Bureau
Thailand Thailand Ταϊλάνδη Thailand Thaïlande Tailandia Thailand	Department of Foreign Trade
Bangladesh Bangladesch Μπαγκλαντές Bangladesh Bangladesh Bangladesh Bangladesh	Export Promotion Bureau
Laos Laos Λάος Laos Laos Laos Laos	Service national de l'artisanat et de l'industrie
Sri Lanka Sri Lanka Σρί-Λάνκα Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka	Department of Commerce
El Salvador El Salvador Ἐλ Σαλβαδόρ El Salvador El Salvador El Salvador El Salvador	Dirección de comercio internacional

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευῆς Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἁρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Honduras Honduras Ὀνδούρα Honduras Honduras Honduras Honduras	Dirección general de comercio exterior
Indonesien Indonesien Ἰνδονησία Indonesia Indonésie Indonesia Indonesië	Ministeriet for handel og kooperativer Ministerium für Handel und Genossenschaften Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου καί Συνεργατισμῶν Department of Trade and Cooperatives Ministère du commerce et des coopératives Ministero del commercio e delle cooperative Ministerie van Handel en Coöperatieven
Guatemala Guatemala Γουατεμάλα Guatemala Guatemala Guatemala Guatemala	Dirección de comercio interior y exterior
Argentina Argentinien Ἀργεντινή Argentina Argentine Argentina Argentinië	Secretaria de Estado y comercio y negociaciones económicas internacionales

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 29 oktober 1981

inzake een procedure op grond van artikel 86 van het EEG-Verdrag (IV/29.839 — GVL)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(81/1030/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name op artikel 86,

Gelet op Verordening nr. 17 van de Raad van 6 februari 1962 (1), met name op artikel 3,

Gezien het verzoek van de Firma Interpar van 9 april 1979 en het verzoek van de uitvoerende kunstenaars Avory, Bennett, R. Davies, D. Davies, Marvin, Webb, Welch, Scarano en Skorsky van 12 september 1980, overeenkomstig artikel 3 van Verordening nr. 17 bij de Commissie ingediend met betrekking tot het gedrag van de Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten te Hamburg, Bondsrepubliek Duitsland,

Gezien het besluit van de Commissie van 25 augustus 1980 om in deze zaak een procedure in te leiden,

Gehoord de Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH conform artikel 19 van Verordening nr. 17 en conform Verordening nr. 99 van de Commissie van 25 juli 1963 (2),

Gezien het door het Adviescomité voor mededingingsregelingen en economische machtsposities conform artikel 10 van Verordening nr. 17 op 17 juni 1981 uitgebrachte advies,

In overweging van het volgende:

DE FEITEN

Deze beschikking heeft betrekking op het gedrag van de Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (hierna „GVL" te noemen), jegens uitvoerende kunstenaars die niet de Duitse nationaliteit bezitten en die niet hun vaste woonplaats hebben in de Bondsrepubliek Duitsland (hierna „Duitsland" te noemen).

I. Organisatie van de GVL

(1) De GVL, met zetel te Hamburg, is een Duitse exploitatiemaatschappij welke beoogt de rechten en aanspraken die voor uitvoerende kunstenaars, medescheppers van filmwerken (hierna „kunstenaars" te noemen), fabrikanten van beeld- en geluidsdragers en organisatoren voortvloeien uit het Duitse „Gesetz über Urheberrechte und verwandte Schutzrechte" (hierna Wet op de auteursrechten — afgekort WAR — te noemen) of aan fabrikanten en organisatoren zijn overgedragen, waar te nemen.
De GVL is de Duitse exploitatiemaatschappij voor „vertolkersrechten", d.w.z. rechten die

(1) PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.
(2) PB nr. 127 van 20. 8. 1963, blz. 2268/63.

voortvloeien uit het weergeven van de creatieve prestatie van auteurs. De activiteiten van dergelijke exploitatiemaatschappijen zijn geregeld in het Duitse „Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten" (hierna „Waarnemingswet", afgekort „WahrnG", te noemen).

(2) De GVL is een gemeenschappelijke dochteronderneming van de „Deutsche Orchestervereinigung e. V.", te Hamburg, een belangenvertegenwoordiging van uitvoerende kunstenaars — voornamelijk musici — en de „Deutsche Landesgruppe der IFPI e. V." (International Federation of Producers of Phonograms and Videograms), te Hamburg, een belangenvertegenwoordiging van vervaardigers van beeld- en geluidsdragers. De Deutsche Orchestervereinigung e. V. en de Deutsche Landesgruppe der IFPI e. V. zijn de enige vennoten van de als vennootschap met beperkte aansprakelijkheid („GmbH") georganiseerde GVL.

II. De rechten van kunstenaars en fabrikanten volgens de Duitse wet op de auteursrechten

(3) De kunstenaar geniet conform artikel 73 WAR beschermende rechten die verwant zijn aan het auteursrecht. De artikelen 74, 75 en 76, lid 1, WAR geven aan de kunstenaar het recht, dat inhoudt dat zijn creatie alleen met zijn toestemming openbaar waarneembaar gemaakt, op beeld- of geluidsdrager opgenomen, gereproduceerd of per radio uitgezonden mag worden (eerste exploitatie). Deze toestemming wordt door de kunstenaar gewoonlijk slechts tegen een honorarium verleend.

(4) Daarnaast wordt aan de kunstenaar in de artikelen 76, lid 2, en 77 WAR een wettelijke aanspraak op vergoeding verleend, wanneer de creatie die met zijn toestemming op beeld- of geluidsdrager is opgenomen, vervolgens per radio wordt uitgezonden of op andere wijze openbaar waarneembaar wordt gemaakt (tweede exploitatie). Daarenboven heeft de kunstenaar nog een aanspraak op vergoeding jegens de vervaardiger van reproduktieapparaten — apparatenheffing — uit hoofde van artikel 53, lid 5, WAR.

(5) Indien de creatie van de kunstenaar met zijn toestemming op beeld- of geluidsdrager is opgenomen en deze is verschenen, kan hij een radiouitzending of een openbare weergave van deze drager niet meer op grond van zijn beschermde rechten verhinderen.

(6) De vervaardiger van geluidsdragers — hierna „fabrikant" te noemen — heeft zijnerzijds, ten aanzien van de aanspraken van de kunstenaar op vergoeding uit de tweede exploitatie, conform artikel 86 WAR een aanspraak jegens de kunstenaar op een redelijk aandeel in deze vergoeding. Fabrikant en kunstenaar hebben derhalve gelijkelijk belang bij de vergoeding uit de tweede exploitatie. Voor zover het gaat om de verwezenlijking van deze aanspraken tegenover de vergoedingsplichtigen (radio-omroep, theaters, horecabedrijven, enz.) lopen hun belangen parallel. Een tegenstelling tussen hun belangen ontstaat eerst wanneer de vergoeding is betaald en het vervolgens gaat om het „redelijke aandeel van de fabrikant".

III. De rechten van kunstenaars en fabrikanten in andere Lid-Staten en in de Overeenkomst van Rome

(7) Een toestemmingsrecht van de kunstenaar bij de eerste exploitatie treft men in alle Lid-Staten aan, maar vergelijkbare wettelijke vergoedingsaanspraken bij de tweede exploitatie bestaan slechts in enkele Lid-Staten.

(8) In Denemarken en Italië worden aan fabrikanten van geluidsdragers en aan kunstenaars wettelijke aanspraken op vergoeding toegekend bij de openbare weergave en radiouitzendingen. In het Verenigd Koninkrijk en in Ierland bestaat slechts voor de fabrikanten van geluidsdragers een wettelijk verbodsrecht tegen weergave in het openbaar zonder toestemming. De kunstenaars delen via collectieve overeenkomsten mee met de fabrikanten van de geluidsdragers in hun inkomsten uit openbare uitvoering. Griekenland kent tot dusver alleen aan kunstenaars wettelijke aanspraken op vergoeding toe, echter niet aan fabrikanten van geluidsdragers. In Nederland, België, Luxemburg en Frankrijk bestaat momenteel nog geen wetgeving inzake aanspraken op vergoeding uit de tweede exploitatie. In de praktijk vindt men echter in België en Nederland contractuele afspraken over vergoedingsbetalingen bij de tweede exploitatie tussen de Belgische resp. Nederlandse fabrikanten van geluidsdragers en de betrokken radio-omroepinstellingen van de staat; in Frankrijk treft men althans bij een deel van de bestaande radio-omroepinstellingen dergelijke vergoedingscontracten aan. De betrokken kunstenaarsverenigingen nemen hunnerzijds aan deze vergoedingsbetalingen via collectieve overeenkomsten met de fabrikanten van geluidsdragers deel.

(9) De internationale overeenkomst inzake de bescherming van uitvoerende kunstenaars, fabrikanten van geluidsdragers en omroepondernemingen van 26 oktober 1961 (Overeenkomst van

Rome) legt in artikel 12 de overeenkomstsluitende Staten de verplichting op ervoor te zorgen dat de gebruiker van gepubliceerde geluidsdragers voor de radiouitzending of enige andere openbare uitvoering aan de fabrikanten van de geluidsdragers of aan de kunstenaars, of aan beiden, een eenmalige redelijke vergoeding betaalt.

(10) Deze Overeenkomst van Rome is echter tot dusver nog niet door alle Lid-Staten geratificeerd. Duitsland heeft bij de ratificatie het voorbehoud gemaakt dat het „voor geluidsdragers welker fabrikant onderdaan van een andere overeenkomstsluitende Staat is, de omvang en de duur van de bescherming voor fabrikant en kunstenaar beperkt tot de omvang en de duur van de bescherming welke deze Staat de geluidsdragers verleent welke voor het eerst door een Duits onderdaan zijn geproduceerd".

(11) De hierboven (randnummers 3 tot 6) beschreven beschermende rechten komen in beginsel ook toe aan kunstenaars van buitenlandse nationaliteit, onafhankelijk van hun woonplaats. Voor zover het niet gaat om kunstenaars die de nationaliteit hebben van een land dat de overeenkomst van Rome heeft geratificeerd, geeft artikel 125 van de WAR deze buitenlander dezelfde rechten als Duitse kunstenaars, wanneer zijn uitvoering in Duitsland plaatsvindt of — indien zij, met zijn toestemming op beeld of geluidsdrager is opgenomen — deze beeld- of geluidsdragers in Duitsland zijn verschenen. Deze buitenlandse kunstenaars genieten ook bij radiouitzendingen dezelfde rechten als Duitse, wanneer de uitzendingen in Duitsland hebben plaatsgevonden.

IV. De regeling in de Waarnemingswet

(12) Volgens artikel 1 WahrnG moet een ieder die gebruiksrechten, toestemmingsrechten of vergoedingsaanspraken op grond van de wet inzake auteursrechten voor rekening van meerdere auteurs of eigenaren van verwante beschermde rechten tot gemeenschappelijke exploitatie waarneemt, vergunning hebben van de staat, ongeacht of de waarneming in eigen dan wel andermans naam plaatsvindt. Men kan recht doen gelden op deze vergunning, indien aan bepaalde voorwaarden voor de waarnemingstaak is voldaan.

(13) De waarnemingswet geeft de exploitatiemaatschappijen geen juridisch monopolie; de oprichting van „concurrerende" exploitatiemaatschappijen is rechtens zeer wel mogelijk.

(14) De exploitatiemaatschappijen die op grond van de waarnemingswet zijn toegelaten moeten de inkomsten uit hun werk volgens vaste regels verdelen.

(15) Overeenkomstig artikel 11 WahrnG moet de exploitatiemaatschappij op grond van de door haar waargenomen rechten een ieder op verzoek tegen redelijke voorwaarden gebruiksrechten dan wel toestemming verlenen (afsluitingsdwang).

(16) Artikel 6 WahrnG verplicht daarentegen de exploitatiemaatschappij de tot haar arbeidsterrein behorende rechten en aanspraken op verzoek van de rechthebbenden tegen redelijke condities waar te nemen, wanneer dezen Duitsers zijn in de zin van de grondwet, of hun woonplaats binnen het toepassingsgebied van het Wahrnehmungsgesetz hebben en een effectieve waarneming van de rechten of aanspraken anders niet mogelijk is (waarnemingsdwang).

(17) Op de nakoming van deze wettelijke verplichtingen en de werkzaamheden van exploitatiemaatschappijen houdt het Duitse Patentamt toezicht (artikel 18 e.v. WahrnG).

V. De positie van de GVL in Duitsland

(18) De GVL is de enige exploitatiemaatschappij die zich in Duitsland met de waarneming van beschermde prestatierechten bezighoudt. De andere in Duitsland bestaande exploitatiemaatschappijen nemen elk andere beschermde rechten waar.

(19) Volgens de wet inzake auteursrechten kunnen bepaalde rechten van auteurs, kunstenaars of fabrikanten alleen via exploitatiemaatschappijen geldend worden gemaakt. Dit geldt bij voorbeeld voor de hierboven (randnummer 4) genoemde aanspraak op vergoeding jegens de fabrikant van reproduktieapparaten volgens artikel 53, lid 5, WAR (apparatenheffing).

(20) Om juridische redenen, voor zover het de apparatenheffing betreft, en ook om feitelijke redenen in verband met de aanspraken op vergoeding uit de tweede exploitatie, is voor de kunstenaars zelf een effectieve waarneming van deze rechten practisch onmogelijk. Een poging daartoe zou alleen reeds moeten mislukken omdat de kunstenaar individueel niet in staat zou zijn om in concreto na te gaan en te bewijzen of, wanneer, door wie en hoe dikwijls, zijn prestatie wordt uitgezonden of op andere wijze openbaar waarneembaar zou

worden gemaakt. Bovendien zou hij als economisch zwakkere individuele persoon met een groot aantal economisch sterke gebruikers (b.v. radio-omroepinstellingen) contractuele verbintenissen moeten aangaan, jegens welke hij slechts een aanspraak op een redelijke vergoeding, maar geen aanspraak op het verbieden van het gebruik van zijn prestatie heeft.

VI. De waarneming van de rechten uit de tweede exploitatie door de GVL

1. *De waarnemingscontracten*

(21) Voor het waarnemen van de rechten uit de tweede exploitatie sluit de GVL z.g. „waarnemingscontracten" met de fabrikanten en de kunstenaars. Volgens artikel 1 van de waarnemingscontracten met de kunstenaars draagt de gerechtigde de GVL tot waarneming uit eigen naam alle hem thans toekomende en gedurende de looptijd van de overeenkomst toevallende beschermde prestatierechten, alsmede verbods-, vernietigings- en schadevergoedingsaanspraken over.

(22) Deze overdracht van rechten omvat met name de aanspraak op betaling van een vergoeding, wanneer de op de markt gebrachte beeld- of geluidsdragers door de radio zijn uitgezonden of op andere wijze openbaar waarneembaar worden gemaakt, alsmede de aanspraak op de apparatenheffing.

(23) Daartegenover verplicht de GVL zich, de geïnde vergoedingen, de voor de belegde bedragen tot de verdeling gecumuleerde interesten en alle andere opbrengsten volgens een door haar opgesteld verdelingsplan, na aftrek van de nodige administratiekosten, die ongeveer 5 tot 10 % van de inkomsten van de GVL uitmaken, aan de respectieve rechthebbenden uit te betalen.

(24) In de praktijk draagt de individuele kunstenaar bij prestaties op geluidsdragers zijn aanspraken dikwijls niet aan de GVL over, maar zorgen gewoonlijk de fabrikanten van de geluidsdragers zelf voor de verkrijging van alle benodigde rechten en derhalve ook de rechten van de kunstenaar uit de tweede exploitatie. De fabrikanten dragen vervolgens hunnerzijds de hun door de kunstenaars overgedragen rechten aan de GVL over. Op grond van deze overeenkomst tussen fabrikant en GVL hebben de kunstenaars een directe aanspraak op betaling jegens de GVL (contract ten gunste van derden). Kunstenaars die met de GVL een waarnemingscontract hadden gesloten, zonder hun beschermende rechten aan de fabrikanten te hebben overgedragen (b.v. bij eigen radioprodukties in Duitsland), ontvangen de hun toekomende vergoedingen rechtstreeks van de GVL.

(25) Voor zover buitenlandse fabrikanten van geluidsdragers gebruiksrechten voor Duitsland te bieden hebben, dragen zij hun rechten over aan hun binnenlandse vertegenwoordigers of licentienemers, die vervolgens door de GVL als aanbieders van rechten voor de tweede exploitatie met de binnenlandse fabrikanten van geluidsdragers worden gelijkgesteld.

2. *De gebruikscontracten*

(26) De GVL heeft met de gebruikers van geluidsdragers die volgens het auteursrecht vergoedingsplichtig zijn (radio-omroepinstellingen, radioreclamemaatschappijen, theaters, discotheken, verenigingen van horecabedrijven e.d.) contracten gesloten waarin de gebruikers het recht wordt verleend de geluidsdragers te gebruiken, waarvan het merk door de fabrikanten aan de GVL is genoemd en die zich in Duitsland in het verkeer bevinden. Daartoe maakt de GVL de door haar vertegenwoordigde merken en de fabrikanten bekend en stelt zij haar contractpartners van alle aanspraken van auteursrechtelijke aard vrij, die uit hoofde van het gebruik van geluidsdragers welker merken door GVL worden vertegenwoordigd, door kunstenaars, fabrikanten en organisatoren geldend zouden kunnen worden gemaakt (artikel 5 van de geluidsdragers-zendovereenkomst).

(27) Aangezien hetzij de kunstenaars en/of de fabrikanten resp. de binnenlandse licentienemers van buitenlandse fabrikanten (b.v. importeurs, verkoopmaatschappijen enz.) met de GVL waarnemingscontracten hebben gesloten, is de GVL in staat de gebruikers van geluidsdragers praktisch het gehele „wereldrepertoire" van op geluidsdragers opgenomen produkten aan te bieden voor zover in Duitsland verschenen. Daaronder bevindt zich een groot aantal uitvoeringen van buitenlandse kunstenaars.

(28) Voor het gebruik van deze geluidsdragers betalen de gebruikers, om te voldoen aan hun verplichtingen op grond van de artikelen 76, lid 2, en 77 WAR volgens een individueel door GVL opgestelde sleutel, forfaitaire jaarlijkse bedragen aan de GVL.

3. *Inkomsten uit de apparatenheffing*

(29) De vergoeding voor de reproduktie voor persoonlijk gebruik — apparatenheffing — wordt door

de Zentralstelle für Private Überspielungsrechte (ZPU), die daartoe van de GVL opdracht heeft gekregen en als vennoot in de GVL deelneemt, bij de fabrikanten resp. importeurs van reproduktieapparaten geïnd. De GVL ontvangt van dit geïnde vergoedingsbedrag dat niet meer mag bedragen dan 5 % van de door de fabrikanten (importeurs) van deze apparaten ontvangen verkoopprijs — na aftrek van de administratiekosten van ZPU — een aandeel van 42 %. Deze bedragen worden opgenomen in het aan kunstenaars en fabrikanten door GVL uit te keren totaalbedrag.

4. *De verdeling van de inkomsten van de GVL*

(30) De verdeling van de GVL-inkomsten geschiedt aan de hand van ieder jaar opgestelde verdelingsschema's. In beginsel bestaan daarbij de vergoedingen aan de kunstenaars enerzijds en de fabrikanten anderzijds uit een gelijk bedrag.

(31) De uitkering aan de kunstenaars geschiedde tot en met het afrekeningsjaar 1979 in concreto in verhouding tot de door de kunstenaars in het betrokken kalenderjaar in Duitsland ontvangen honoraria uit de eerste exploitatie van de uitvoering. De kunstenaar die een aanspraak op deze uitkering had, moest zijn in Duitsland ontvangen honoraria voor een artistieke werkzaamheid aan radio- en grammofoonplatenopnamen in het betrokken kalenderjaar op een formulier opgeven en aantonen. Hoe hoger het honorarium was dat een kunstenaar in Duitsland uit de eerste exploitatie had ontvangen, hoe hoger ook zijn aandeel werd in de door de GVL uit te keren vergoeding uit de tweede exploitatie, waarbij weliswaar alleen degressief met de honoraria rekening werd gehouden.

(32) GVL heeft met ongeveer twintigduizend gerechtigden waarnemingscontracten gesloten. Aangezien echter niet al deze gerechtigden jaarlijks honorarium voor de eerste exploitatie ontvangen en niet steeds ieder jaar hun aanspraken bij de GVL aanmelden, keert de GVL de ontvangen vergoedingsbedragen jaarlijks aan gemiddeld slechts ongeveer 10 000 gerechtigden uit. In 1980 werd door de GVL volgens haar opgaven in totaal ongeveer ..... DM ontvangen.

VII. Het gedrag van GVL jegens buitenlandse kunstenaars

(33) De GVL weigerde tot 21 november 1980 met buitenlandse kunstenaars zonder woonplaats in Duitsland — ongeacht of het al dan niet kunstenaars uit Lid-Staten van de EEG betrof — waarnemingscontracten te sluiten of op andere wijze hun in Duitsland bestaande beschermde prestatierechten waar te nemen. Zij betwistte daarbij niet dat buitenlandse kunstenaars rechten op vergoeding uit de tweede exploitatie in Duitsland kunnen doen gelden. GVL wees er de buitenlandse kunstenaars, wanneer zij bij haar een aanvraag om het sluiten van een waarnemingscontract indienden, echter op, dat zij uitsluitend waarnemingscontracten sloot met gerechtigden die Duitser zijn of hun woonplaats in Duitsland hebben.

(34) De vennotenvergadering van GVL heeft op 21 november 1980 besloten, voortaan ook met gerechtigde kunstenaars die de nationaliteit van een EEG Lid-Staat bezitten waarnemingscontracten te sluiten, zonder daaraan de voorwaarde te verbinden dat deze buitenlandse kunstenaars een woonplaats in Duitsland moeten aantonen. Bovendien wordt volgens dit besluit de gerechtigden uit andere EEG Lid-Staten, aan wie GVL in individuele gevallen de waarneming van hun rechten had geweigerd, met terugwerkende kracht de mogelijkheid gegeven om in de opbrengst van de vergoedingen te delen.

(35) Volgens dit nieuwe waarnemingsbeleid van GVL kwamen de voor de uitzending, de openbare uitvoering, de verhuur en de reproduktie ontvangen vergoedingen onder kunstenaars naar verhouding van de door hen in het betrokken boekjaar uit de eerste exploitatie ten aanzien van het binnenland, d.w.z. van Duitsland, toerekenbare inkomsten in aanmerking voor verdeling (§ 2 lid 4a van de nieuwe statuten). Dientengevolge behoeft het honorarium uit de eerste exploitatie niet meer in Duitsland te zijn betaald, maar dient ook een in het buitenland uitgekeerd honorarium na aanmelding door de kunstenaar in zoverre als maatstaf voor de berekening, dat een deel van dit honorarium kan worden toegerekend aan de exploitatie van de uitvoering in Duitsland. De buitenlandse kunstenaar deelt dan voor het percentage van dit honorariumgedeelte in de uitkering van de vergoeding.

(36) Aan deze gewijzigde berekeningsmaatstaf is, om tot een evenwichtig resultaat te komen, de voorwaarde verbonden dat de honorariumplichtige uit de eerste exploitatie, dat is gewoonlijk de fabrikant, nauwkeurig is ingelicht over de verkooproute die de geluidsdragers hebben gevolgd. Alleen wanneer de honorariumplichtige weet in welke omvang de in het buitenland vervaardigde geluidsdragers Duitsland zijn binnengekomen, is hij in staat het honorariumgedeelte dat betrekking heeft op Duitsland vast te stellen. Bij de berekening van het aandeel blijven derhalve ge-

luidsdragers die buiten de bij de fabrikant bekende verkooproute om in Duitsland komen, buiten beschouwing.

VIII. Het standpunt van de GVL

(37) GVL heeft steeds erkend dat haar weliswaar rechtens niets in de weg staat om voor buitenlanders zonder woonplaats in Duitsland op te treden, maar toch steeds volgehouden dat zij daartoe rechtens niet verplicht is.

(38) Uit het Gemeenschapsrecht is volgens GVL zulk een verplichting niet af te leiden, omdat de beperking van het waarnemingswerk tot kunstenaars van Duitse nationaliteit of met een woonplaats in Duitsland (binnenlandse relatie) voortvloeit uit de niet-uniforme, onoverzichtelijke rechtssituatie die heerst bij de erkenning van beschermde rechten inzake prestaties. De binnenlandse relatie levert in zoverre volgens GVL een objectief gerechtvaardigde voorwaarde voor waarneming op. Aangezien de Duitse kunstenaars momenteel nog geen mogelijkheid tot exploitatie van hun beschermde rechten in het buitenland bezitten, acht zij het gerechtvaardigd buitenlanders zonder binnenlandse relatie van de deelname in de opbrengst van de vergoedingen uit te sluiten.

(39) Bovendien vindt GVL dat zij als dienstverlenende onderneming van algemeen economisch belang moet worden beschouwd, en haar waarnemingsmonopolie met het beheersmonopolie in de zin van artikel 900, lid 2, EEG-Verdrag te vergelijken zou zijn, terwijl haar taakvervulling bij een waarnemingsdwang voor buitenlanders zonder Duitse woonplaats in feite zou worden verhinderd.

(40) Daar zou volgens GVL nog bijkomen dat de ordening van de eigendom in de Lid-Staten volgens artikel 222 van het EEG-Verdrag onverlet blijft, maar de specifieke regeling van de Duitse beschermde rechten inzake prestaties en het Duitse waarnemingssysteem een bestanddeel vormt van de eigendomsordening in Duitsland.

(41) GVL erkent dat een verdeling van de vergoeding aan de hand van de uitzendfrequentie of de uitzendings- en weergaveduur van de uitvoering de methode zou zijn die het meest recht zou doen aan het principe van een redelijke vergoeding in de zin van de Duitse auteurswet. GVL acht zich echter om praktische redenen niet in staat, zulk een berekeningsmethode toe te passen. Zo zouden aan GVL door de omroepondernemingen niet de nodige inlichtingen ter beschikking worden gesteld. Bovendien kan GVL om redenen van rentabiliteit niet verantwoorden dat zij bij een te verdelen totaal van meer dan ... DM en ongeveer 20 000 potentiële gerechtigden zou nagaan welke uitvoering van welke kunstenaar hoelang in Duitsland jaarlijks door de radio zou zijn uitgezonden. Voorts zijn bij een uitzending dikwijls meerdere uitkeringsgerechtigde kunstenaars in verschillende mate betrokken (bijv. orkest, dirigent en andere artistieke medewerkers), zodat een berekening van de vergoeding aan de hand van de duur van de uitzending weliswaar toe te juichen, maar praktisch voor GVL onuitvoerbaar zou zijn. De inkomsten van GVL zouden slechts voor ongeveer 60 % uit de uitzendvergoeding bestaan, d.w.z. afkomstig zijn van de radio-omroepinstellingen. Het overige deel zou zijn samengesteld uit inkomsten uit de publieke uitvoering in horecabedrijven, discotheken enz. en uit de apparatenheffingen. Voor dat gedeelte is volgens GVL een „weergavefrequentie" of een „weergaveduur" in het geheel niet vast te stellen.

JURIDISCHE BEOORDELING

TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 86 VAN HET EEG-VERDRAG

(42) Volgens artikel 86 is het onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en verboden, voor zover de handel tussen Lid-Staten daardoor ongunstig kan worden beïnvloed, dat één of meer ondernemingen misbruik maken van een machtspositie op de gemeenschappelijke markt of op een wezenlijk deel daarvan.

A. Gedrag tot 21 november 1980

I. *De GVL als onderneming*

(43) De GVL is een onderneming in de zin van artikel 86. Door de verstrekking tegen betaling van op geluidsdragers opgenomen prestaties van uitvoerende kunstenaars aan radio-instellingen, theaters, horecabedrijven, discotheken en andere muziekgebruikers en door de waarneming van de beschermde rechten en aanspraken die de kunstenaars en vervaardigers toekomen, oefent zij een ondernemersactiviteit uit, die uit dienstverlening bestaat zowel jegens de beschermingsgerechtigden als jegens de vergoedingsplichtige gebruikers van geluidsdragers. GVL neemt daarmee deel aan de economische uitwisseling van prestaties en valt derhalve onder de norm van artikel 86.

(44) Dat enig winstoogmerk ontbreekt, is voor het begrip „onderneming" in artikel 86 irrelevant; ook ondernemingen „ten algemenen nutte" vallen onder het verbod van misbruiken in artikel 86. Dit is door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 27 maart 1974 in zaak 127/74 (BRT II, JUR. blz. 313 e.v.) bevestigd.

2. *De machtspositie van GVL*

(45) Als markt die, wat het object en de ligging betreft, relevant is ten aanzien van de activiteiten van GVL, moet de dienstenmarkt voor de waarneming van rechten uit tweede exploitatie van uitvoerende kunstenaars en fabrikanten in Duitsland worden beschouwd, welke nauwkeurig van de markten voor andere exploitatiemaatschappijen kan worden afgebakend. GVL is de enige maatschappij die zich met de waarneming van deze rechten uit tweede exploitatie in Duitsland bezighoudt; zij heeft geen concurrentie. De monopoliepositie van GVL in Duitsland, dat een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt uitmaakt, berust niet op de juridische, maar op de feitelijke omstandigheden.

3. *Het misbruik van de machtspositie in de zin van artikel 86, eerste alinea*

(46) Het verbod van misbruiken in artikel 86, eerste alinea, moet, blijkens de jurisprudentie van het Hof van Justitie worden beoordeeld in het kader en met inachtneming van de in het EEG-Verdrag algemeen vastgestelde principes. Een van deze principes is neergelegd in artikel 7 van het EEG-Verdrag, volgens hetwelk elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden is. Een ongelijke behandeling op grond van nationaliteit door een onderneming met een machtspositie op de markt moet derhalve gewoonlijk zonder meer als inbreuk op artikel 86 worden beschouwd (zie mede arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 30 april 1974 in zaak 155/73, Sacchi, Jr. 1974, blz. 409).

(47) De weigering van GVL om als houdster van een feitelijk monopolie, met buitenlandse kunstenaars zonder woonplaats in Duitsland waarnemingscontracten te sluiten, betekent een discriminatie op grond van nationaliteit en derhalve een misbruik in de zin van artikel 86. Dit geldt te meer omdat deze buitenlandse kunstenaars op het optreden van GVL waren aangewezen, dienaangaande niet naar andere exploitatiemaatschappijen konden uitwijken, en door deze weigering in hun financiële positie tegenover Duitse en binnenlandse kunstenaars werden benadeeld, en omdat deze weigering ertoe leidde dat de buitenlandse kunstenaars de hun toekomende rechten niet geldend konden maken.

4. *Discriminatie in de zin van artikel 86, tweede alinea, sub c)*

(48) Bovendien valt het gedrag van GVL ook nog onder het speciale discriminatieverbod van artikel 86, tweede alinea, sub c), omdat GVL om redenen die niet met de prestatie samenhangen handelspartners ongelijk heeft behandeld.

a) De buitenlandse kunstenaars als handelspartners

(49) De kunstenaars in het algemeen nemen doordat hun prestaties op geluidsdragers worden opgenomen, door de radio worden uitgezonden of op andere wijze in Duitsland openbaar waarneembaar worden gemaakt en doordat hun daarvoor honoraria en vergoedingen worden betaald, aan het economische leven deel. De uitwisseling van prestaties („handel") in de zin van artikel 86, tweede alinea, sub c), tussen kunstenaars en GVL geschiedt doordat de prestatie van GVL, te weten de waarnemingswerkzaamheid, slechts tegen „betaling", d.w.z. het beheersaandeel van GVL in de geïnde vergoeding, plaatsvindt. Beslissend is daarbij dat de uit dienstverlening bestaande werkzaamheid van GVL staat tegenover een materiële tegenprestatie van de kunstenaars. De kunstenaars zijn derhalve de „natuurlijke" handelspartners van GVL.

(50) Anderzijds is ook GVL de „natuurlijke" handelspartner van de kunstenaars, want hun aanspraak op vergoeding kan practisch alleen door GVL worden gerealiseerd. Beiden, GVL zowel als de kunstenaars, zijn op elkaar aangewezen: het zakelijk oogmerk van GVL is gelegen in de waarneming van de vergoedingsaanspraken der kunstenaars, de kunstenaars kunnen zonder GVL deze aanspraken, hun rechten uit tweede exploitatie, niet verwerkelijken.

Daartegen kan niet worden ingebracht dat de buitenlandse kunstenaars geen handelspartners van GVL zouden zijn geweest omdat GVL met hen geen waarnemingscontracten zou hebben gesloten.

(51) Een onderneming met een machtspositie op de markt kan niet met het betoog dat het criterium

„handelspartner" ontbreekt het verwijt van discriminatie afwijzen, door een deel van de natuurlijke handelspartners door het stellen van een extra conditie niet tot werkelijke handelspartners te laten worden.

De buitenlandse kunstenaars zouden zich door hun gedrag, te weten het kiezen van een woonplaats in Duitsland, automatisch tot feitelijke handelspartners van GVL kunnen maken. Daaruit blijkt dat ook de buitenlandse kunstenaars „handelspartners" in de zin van artikel 86, tweede alinea, sub c), waren en slechts door de door GVL algemeen aan deze groep gestelde conditie van een woonplaats in Duitsland werden verhinderd ook in feite handelspartner van GVL te worden.

b) De ongelijke behandeling

(52) GVL heeft tot 21 november 1980 buitenlandse kunstenaars ten opzichte van Duitse ook ongelijk behandeld door aan de eerstgenoemde bij haar waarnemingswerkzaamheid het extra vereiste — de woonplaats in Duitsland — te stellen, dat GVL niet aan Duitse kunstenaars stelde. Het gedrag van GVL bestond derhalve niet in een geïndividualiseerde prestatieweigering jegens individuele buitenlandse kunstenaars, maar in het stellen van een extra, algemene voorwaarde aan buitenlandse kunstenaars. Ingeval buitenlandse kunstenaars aan deze voorwaarde voldeden, was GVL bereid met hen waarnemingscontracten te sluiten. In zoverre heeft GVL jegens haar handelspartners algemeen ongelijke voorwaarden toegepast.

c) Gelijkwaardige prestatie

(53) Wil van een discriminatieverbod in de zin van artikel 86, tweede alinea, sub c), sprake zijn, dan moeten er bovendien gelijkwaardige prestaties van de betrokken handelspartners aanwezig zijn. De buitenlandse kunstenaars bieden, evenals de Duitse en de in Duitsland wonende buitenlandse kunstenaars, de GVL hun bestaande beschermde rechten in Duitsland ter waarneming aan. De prestatie van de buitenlandse kunstenaars, te weten de overdracht van hun in Duitsland bestaande beschermde prestatierechten aan de GVL, is dezelfde als de prestatie van de Duitse en de binnenslands woonachtige kunstenaars. Het moge zo zijn dat voor buitenlandse kunstenaars het bewijs van hun in Duitsland bestaande rechten moeilijker is dan voor Duitse en binnenslands woonachtige kunstenaars. Dit verandert echter niets aan de objectieve prestatie van de buitenlandse kunstenaars, welke zich, wanneer het bestaan van beschermde rechten in Duitsland is aangetoond, in niets van die van Duitse en in Duitsland woonachtige kunstenaars onderscheidt.

De door de buitenlandse kunstenaars aan de GVL aangeboden prestatie is derhalve „gelijkwaardig" in de zin van artikel 86, tweede alinea, sub c).

5. *Benadeling van de buitenlandse kunstenaars in de concurrentie*

(54) Er bestaat tussen kunstenaars ten aanzien van hun prestaties mededinging op de Duitse markt en op die in de andere Lid-Staten. Iedere kunstenaar heeft er speciaal belang bij dat zijn prestatie zo vaak mogelijk door de radio wordt uitgezonden of anderszins openbaar wordt weergegeven en dat de geluidsdrager met zijn prestatie in een groot aantal exemplaren wordt verkocht.

(55) Door het differentiërende gedrag van de GVL werden de buitenlandse kunstenaars zonder woonplaats in Duitsland in deze mededinging tussen kunstenaars in het nadeel gebracht. De buitenlandse kunstenaars die voor hun prestaties in Duitsland geen vergoeding uit de tweede exploitatie hebben ontvangen, hoewel zij daarop aanspraak hebben, leden materieel nadeel ten opzichte van de Duitse kunstenaars of buitenlandse kunstenaars met woonplaats in Duitsland. Deze door het gedrag van de GVL begunstigde groepen van gerechtigden werden daarentegen in hun economische positie versterkt. Daardoor kregen zij een economische voorsprong op buitenlandse deelnemers aan de markt die van invloed kon zijn op de mededinging met de laatstgenoemden. Want juist ook bij kunstenaars zijn zelfs financiële benadelingen van betrekkelijk geringe omvang sterk van invloed op hun ondernemerspositie op de markt.

6. *Afwezigheid van rechtvaardigingsgronden*

(56) Het toepassen van ongelijke voorwaarden door GVL, bij gelijkwaardige prestaties van de buitenlandse kunstenaars, vormt alleen geen misbruik, wanneer voor dit gedrag objectieve rechtvaardigingsgronden aanwezig zijn (zie beschikking van de Commissie van 17 december 1975, PB nr. L 95 van 9 april 1976, blz. 1 — Chiquita).

(57) Het voornaamste argument van GVL tegen een waarnemingsverplichting jegens buitenlandse kunstenaars en het betoog tot rechtvaardiging van haar gedrag — ook na wijziging van haar waarnemingspraktijk — zijn gegrond op de niet

uniforme en onoverzichtelijke rechtssituatie bij de erkenning van beschermde prestatierechten binnen de Gemeenschap.

(58) De Commissie beseft welke moeilijkheden voor kunstenaars, exploitatiemaatschappijen en andere verenigingen die willen zorgen voor een vergoeding aan de kunstenaars en de fabrikanten bij de tweede exploitatie, voortvloeien uit de uiteenlopende rechtssituatie binnen de Gemeenschap. Zij is zich ervan bewust dat tot dusver slechts in enkele Lid-Staten wettelijke vergoedingsaanspraken voor fabrikanten en kunstenaars worden erkend en dat de overige Lid-Staten dergelijke wettelijke rechten hetzij alleen voor kunstenaars of alleen voor fabrikanten, hetzij in het geheel niet kennen. In de landen zonder wettelijke beschermende rechten bestaan echter gewoonlijk contractuele afspraken zodat in bijna alle Lid-Staten uiteindelijk kunstenaars en fabrikanten vergoedingen voor de tweede exploitatie ontvangen.

(59) Hoezeer het ook te wensen moge zijn dat er een uniforme rechtssituatie bij de tweede exploitatie binnen de Gemeenschap ontstaat, toch kan deze gedifferentieerde rechtssituatie geen rechtvaardiging opleveren voor een gedrag waardoor kunstenaars zelfs de mogelijkheid wordt ontnomen hun rechten in een andere Lid-Staat te doen gelden. GVL heeft door haar weigering een hindernis opgeworpen voor de kunstenaars, die bij de tweede exploitatie van hun prestaties een vergoeding willen verkrijgen.

(60) Ook het betoog van GVL dat een waarnemingsdwang ten behoeve van buitenlandse kunstenaars discriminatie zou opleveren jegens Duitse kunstenaars die in het buitenland geen aanspraken op vergoeding bezitten, kan niet worden overgenomen. Een waarnemingsverplichting op grond van de concurrentieregels gaat uit van vergoedingsaanspraken van buitenlandse kunstenaars uit de tweede exploitatie in Duitsland.

Zulk een waarnemingsverplichting zou ook vergelijkbare andere ondernemingen met een machtspositie op de markt in andere Lid-Staten treffen, indien Duitse kunstenaars in deze Lid-Staten vergoedingsaanspraken bezitten of indien Duitse kunstenaars door deze ondernemingen jegens andere kunstenaars op grond van hun nationaliteit zouden worden gediscrimineerd. Een aan GVL opgelegde waarnemingsdwang jegens buitenlandse kunstenaars zou derhalve geen discriminatie opleveren jegens Duitse kunstenaars, maar zorgt eerst voor de gelijke behandeling van alle kunstenaars wier prestaties in Duitsland zijn verschenen.

7. *Invloed op de handel tussen Lid-Staten*

(61) Het misbruik van de machtspositie door de GVL leidt er bovendien toe dat de handel tussen Lid-Staten ongunstig wordt beïnvloed.

(62) Onder „handel" in de zin van de concurrentieregels moeten alle commerciële en economische activiteiten, met inbegrip van de verrichting van diensten, worden verstaan. (Zie arrest van het Hof van Justitie in de zaak Sacchi). Het gaat er in dat verband alleen om of het gedrag van GVL rechtstreeks of indirect de vrije handel of het vrije verkeer van diensten tussen Lid-Staten in gevaar kan brengen op een wijze die nadelig kan zijn voor de verwerkelijking van de doelstellingen van één enkele markt tussen de Staten (zie arrest van het Hof van Justitie van 13 juli 1966 — Grundig/Consten, JUR. 1966, blz. 449).

(63) Door de weigering van de GVL, voor buitenlanders zonder woonplaats in Duitsland, maar met woonplaats in één der Lid-Staten, de exploitatie van hun rechten in Duitsland op zich te nemen, werd de totstandkoming van één enkele markt voor diensten in de Gemeenschap belemmerd. Deze buitenlanders konden in tegenstelling tot Duitsers geen beroep doen op de diensten van GVL. Daardoor werd grensoverschrijdend dienstenverkeer, zoals zich dat zonder de weigering van GVL zou hebben ontwikkeld, binnen de Gemeenschap verhinderd. Deze ongunstige beïnvloeding van het dienstenverkeer was bovendien merkbaar, aangezien een groot aantal buitenlandse gerechtigden belemmerd werd in de waarneming van hun rechten.

Het gaat er daarbij niet om dat GVL haar activiteiten beperkte tot het gebied van één Lid-Staat. Zoals de Commissie in een aantal beschikkingen heeft vastgesteld, kan een overeenkomst of een gedraging die slechts op één Lid-Staat betrekking heeft leiden tot een ongunstige beïnvloeding van de handel wanneer er handelspartners in andere Lid-Staten van deze overeenkomst of de voordelen van deze gedraging worden uitgesloten (Beschikking van 29 december 1970 — Ceramische tegels (PB nr. L 10 van 13 januari 1971, blz. 15) en van 23 juli 1974 — Behangselpapier in België (PB nr. L 237 van 29 augustus 1974, blz. 3)). In het onderhavige geval kan er geen enkele twijfel bestaan aan de rechtstreekse ongunstige beïnvloeding van de handel bij de discriminatie van buitenlandse kunstenaars met woonplaats in een andere Lid-Staat. Deze discriminatie had namelijk tot gevolg dat er kunstmatige barrières werden opgericht in het dienstenverkeer tussen GVL als dienstverlener in Duitsland en de buitenlandse

kunstenaars als afnemers van diensten in een andere Lid-Staat, d.w.z. voor de economische betrekkingen tussen Lid-Staten.

(64) Bovendien werden de buitenlandse kunstenaars door de financiële benadeling ook in hun grensoverschrijdende concurrentiesituatie getroffen. Deze benadeling kon de buitenlandse kunstenaars tegenover de begunstigde Duitse en binnenlandse kunstenaars met wie zij in de Gemeenschap met hun prestaties in concurrentie stonden, in een ongunstige situatie plaatsen en daardoor het economisch verkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloeden.

NIET TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 90 VAN HET VERDRAG

(65) De ondernemingen belast met het verrichten van diensten van algemeen economisch belang vallen volgens artikel 90, lid 2, alleen onder de regels van het EEG-Verdrag, met name onder de mededingingsregels, voor zover de toepassing ervan de vervulling, in feite of in rechte van de hun toevertrouwde bijzondere taak niet verhindert. Daaronder kunnen ook particuliere ondernemingen vallen, wanneer hun door soeverein ingrijpen van de overheid diensten van algemeen economisch belang zijn opgedragen (zie arrest van het Hof — BRT II). Aangezien artikel 90, lid 2, onder bepaalde omstandigheden een van het Verdrag afwijkende regeling toelaat, moet aan het begrip van de ondernemingen die een beroep op deze bepaling kunnen doen echter een restrictieve interpretatie worden gegeven.

(66) Aan de GVL zijn niet door een soevereine overheidsdaad of op enigerlei andere wijze door de overheid diensten opgedragen. Aan haar werkzaamheid is weliswaar de voorwaarde van overheidstoestemming verbonden, maar door dit „toestemmingsvoorbehoud" van de Staat wordt geen speciale taak toevertrouwd. Bij de verlening van toestemming door de staat wordt alleen onderzocht, of de toestemming aanvragende vennootschap aan de voorwaarden voor een exploitatiemaatschappij in overeenstemming met het Wahrnemungsgesetz voldoet. Het verlenen van een dergelijke vergunning is derhalve reeds uit de aard der zaak niet het toevertrouwen van bepaalde taken, maar uitsluitend het toestaan van een bepaald handelen. De vergunning die uitsluitend een wettelijk verbod terzijde stelt, heeft een volkomen andere juridische inhoud dan een opdracht waarbij een onderneming van overheidswege bepaalde taken en daarom bepaalde plichten worden opgelegd. Uit de restrictieve interpretatie van het begrip onderneming in artikel 90, lid 2, welke hier geboden is, vloeit derhalve voort dat de GVL niet onder deze bepaling valt.

(67) Zelfs wanneer men echter zou aannemen dat GVL met diensten zou zijn „belast", dan nog zouden deze diensten in het algemeen economisch belang moeten zijn.

(68) GVL neemt alleen de particuliere belangen van kunstenaars waar. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest — BRT II — vastgesteld dat zulk een algemeen belang niet wordt aangenomen, wanneer een onderneming particuliere belangen waarneemt, ook al is daarbij sprake van wettelijk beschermde eigendomsrechten. Dit geldt ook voor de GVL.

NIET TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 222 VAN HET VERDRAG

(69) Het betoog van de GVL, als zou de Duitse wettelijke regeling van de beschermende rechten en de werkzaamheid van de waarnemingsmaatschappijen conform artikel 222 EEG-Verdrag „onverlet" blijven door de concurrentieregels, is niet juist.

(70) Enerzijds heeft de Duitse wetgever de exploitatiemaatschappijen niet verboden om voor buitenlanders zonder binnenlandse woonplaats op te treden, maar deze vraag opengelaten. Anderzijds zou een interpretatie van artikel 222 in de zin van GVL eenvoudigweg de grond onder de toepassing van de voorschriften van het EEG-Verdrag op het gebied van de industriële eigendom wegnemen. Bovendien schept eerst een waarnemingsplicht van de GVL jegens buitenlanders voor hen de mogelijkheid „hun eigendom", d.w.z. hun materiële vergoedingsaanspraken in Duitsland, geldend te maken. De aanspraken van de Duitse kunstenaars en buitenlanders met woonplaats in Duitsland worden daardoor in hun juridische merites niet aangetast, de Duitse ordening van de eigendom als zodanig evenmin.

B. Gedrag na 21 november 1980

(71) GVL heeft door wijziging van de vennootschaps- en standaardwaarnemingsovereenkomst haar discriminatie van kunstenaars zonder Duitse nationaliteit, voor zover het ging om onderdanen uit de Lid-Staten of om kunstenaars met woonplaats in één van deze Lid-Staten, beëindigd. De

huidige verdelingsprocedure geldt gelijkelijk voor Duitse kunstenaars en voor de genoemde buitenlandse kunstenaars.

(72) Toch zou de huidige verdelingsprocedure op bezwaren kunnen stuiten in zoverre dat de kunstenaars in het totaal der vergoedingen in Duitsland alleen naar evenredigheid van het hun door de fabrikant met betrekking tot Duitsland betaalde honorarium uit de eerste exploitatie delen. Daardoor geldt de waarderingsmaatstaf b.v. niet voor geluidsdragers die buiten de door de honorariumplichtige aangegeven verkooproute om naar Duitsland zijn gekomen, omdat deze daarvoor geen honorarium „met betrekking tot Duitsland" betaalt.

(73) Voor zover thans bekend, behoeft hierin echter geen misbruik te worden gezien. Gezien de grote, door GVL aangeduide, feitelijke moeilijkheden bij het totstandbrengen van een eerlijke verdeling van de vergoeding lijkt de door GVL gekozen wijze van afrekening aan de hand van het door de kunstenaar met betrekking tot de Duitse markt ontvangen honorarium onder de gegeven omstandigheden een manier die aan het vereiste van een eerlijke en kostenbesparende verdeling voldoet.

TOEPASSELIJKHEID VAN ARTIKEL 3 VAN VERORDENING NR. 17

(74) GVL heeft tot 21 november 1980 een inbreuk gepleegd. Zij is van oordeel dat zij, gezien de onduidelijke rechtssituatie, ook het recht blijft behouden, kunstenaars zonder Duitse nationaliteit of woonplaats in Duitsland van haar waarnemingsdiensten uit te sluiten. Ten einde klaarheid te verschaffen in de rechtssituatie, mede met het oog op de klagers en ten einde dergelijke of soortgelijke inbreuken uit te sluiten, lijkt een beschikking derhalve gewenst.

Dit geldt te meer omdat daardoor duidelijk moet worden vastgesteld dat verschillen in de rechtsstelsels der Lid-Staten voor ondernemingen met een machtspositie op de markt geen rechtvaardigingsgrond voor discriminatie opleveren,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Het gedrag van de GVL tot 21 november 1980, dat inhield dat zij met buitenlandse kunstenaars geen waarnemingscontracten sloot wanneer dezen geen woonplaats in Duitsland hadden en de aan deze kunstenaars in Duitsland toekomende beschermde rechten ook niet op enigerlei andere manier waarnam, vormde, voor zover deze kunstenaars de nationaliteit van een EG-Lid-Staat bezaten of in een Lid-Staat hun woonplaats hadden, het misbruik van een machtspositie in de zin van artikel 86 van het EEG-Verdrag.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten, Esplanade 36a te Hamburg.

Gedaan te Brussel, 29 oktober 1981.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Lid van de Commissie